

Samlingsblad Nr. 1

**Årsrevy for
Malermestrene i Bergen By**

X → Kulturproblemer → side 28-30

SANDPAPIR NR. 1

50. årgang - Bergen fredag 6. februar 1970

INNHold:

Velkommen til malerfest	3
Formannen har ordet	4
Betydningen av personlig kontakt	5
Malermestrene må bli regnskapsbevisste og målbevisste	6
Den grufulle kulepenn	7
Barometersving	8
Nytt medlem	9
Lønn over bankkonto	10
Mester med dimensjoner	11
Ung mann med besluttsomhet	12
Tanker i tiden	13
På tapetet	15
Bergensvisen	16
Orientering for malermestre	17
Mester i fokus	18
Kalkere og tjærebriere	20
Grand Old Man	23
Søknad om skattelette	24
Malermestrenes Andelslag	25
Kulturproblemer	28
Sanger til festen	31
Malerfagets sang	33
Strien	35
Æresmedlem	46
Gått bort siden sist	47
Litt om strie	48

REDAKSJONELT

I kveld foreligger «Sandpapir nr. 1» med sin 50. årgang. Et bra jubileum.

Det er i år at Bergen står i jubileets perspektiv, Ber-
er 900 år, og dette har vel bevirket at Malermestrenes
Landsforbund har valgt å legge sitt landsmøte hit til Voss.
Her er jo programmert turer til Bergen for delegatenes
fruer, og vi håper at hverken Bergen eller Voss vil skuffe
det inntrykk de ukjente måtte ha forestillet seg.

På vegne av Malermestrenes Forening i Bergen ønsker
vi alle de fremmøtte på denne kveld, som er i Bergens-
foreningens regi, hjertelig velkommen. Vi må beklage at
vi ikke ser oss i stand til å frembringe de helt store show,
men håper at De vil sette pris på det vi kan by, som det er
Bare det å møtes i kollegialt selskap er såvidt hyggelig
i seg selv, at bare det må gi enhver av oss et rikere minne
for livet.

Spesielt vil vi hilse alle de malermesterfruer som har
vært så greie å følge med sine (hårdt prøvede) til dette
landsmøte.

Redaktøren håper at «Sandpapir nr. 1» kan bli alminne-
lig godt mottatt som det er. Redaktøren har ingen journa-
listisk skolering, så jeg ber Dem om å ikke sette de alt
for store forhåpninger til bladet.

Bladet er jo ment å være et festorgan, med innhold både
av fleip og fakta. Kunne bladet glede noen og forarge
noen, så skulle min hensikt med bladet være så omtrentlig
oppfylt.

Jeg ber leserne være spesielt oppmerksom på de firmaer
som annonserer i «Sandpapir nr. 1». Vi er Dem megen
takk skyldig fordi nettopp disse er det som muliggjør
utgivelsen av bladet. Det er firmaer som produserer og
leverer *førsteklasses* produkter og tjenester, så vær ikke
tilbakeholdende for å handle med annonsørene.

Redaktøren vil her få rette en hjertelig takk til alle
annonsører, og håper at deres annonser i «Sandpapir nr. 1»
kan virke salgsfremmende for dem.

Formannen: Eigil A. Henriksen

Maler- mestrenes Forening i Bergen

Styret 1970

Formann

EIGIL A. HENRIKSEN

Varaformann

KAARE HELLEVANG

Kasserer

OLE TOLLEFSEN

Sekretær

TRYGVE JOHANNESSEN

Styremedlem

NORVALD RYKKJE

1. varamann

OLAV ROLLAND

1. varamann

JAN CHR. SØRAA

Redaktør

KARSTEIN DAAE STENE

Velkommen til malerfest

En hilsen fra damene

Se øynene skinner og leppene ler,
man blunker så skjemsomt til en og til fler,
i kveld er vi kåte med sang og med kvad,
ti ungdom og galskap de følges jo ad.
Du gode gamle malerfest—du malerfest—
for deg: Hurra!

Nei intet så herlig som kjente å se,
og kan vi så feste dess bedre er det!
La gledens kulør bli vår farge idag,
først da er vi mestere uti vårt fag.
Du gode gamle malerstand, oss alle mann
et høyt Hurra!

Vi hører så nok om besvær og om grin,
et strålende smil er en god medisin,
til solskinn og glede vi alle er skapt,
og slik kost får ingen i fatet for knapt.
Du gode gamle festhumør, du festhumør,
for deg: Hurra!

Vi byder velkommen med begrenes klang,
vi fester jo bare en eneste gang:
Gid gleden må vare til neste års fest,
må lykken bli hverdagens hedrende gjest!
Du gode gamle malerfest—vår alles fest,
et langt: Hurra!

A. A.

FORMANNEN HAR ORDET:

Sandpapir nr. 1 — 50. årgang må tidligere ut denne gang — da den skal ligge på bordet fredag den 6. februar under landsmøtet på Voss.

Jeg kan derfor ikke få med referat fra generalforsamlingen i vår forening som foregår den 28/1 — og hvor hele styret står for valg — og de fleste ønsker avløsning — jo, det blir et spennende valg.

Forøvrig har vi avvirket året 1969 på rutinemessig måte, vi i ledelsen har vel ikke bragt foreningen fremover i noget kjempesprang, heller ikke satt den tilbake får vi håpe, men holdt kontinuiteten, det krever tid og krefter bare det, — det jeg hadde håpet, da jeg gikk inn som formann, var å få bragt medlemmene bedre sammen, på en mere gemyttlig og vennskapelig fot, ingen liker å komme på et møte for å se på alvorlige stenansikter, nei, en morsom bemerkning, en gammel vits, i det hele tatt godt humør, det er hva vi skal ha på møtene.

Det er jo, tross alt, ikke så alvorlig det som foregår der.

Som da vi malte musikkpaviljongen i parken i anledning 900-årsjubileet — der hersket det gode gamle malerhumør, men så hadde vi også ordføreren med oss da, samt Kjell Karlsens orkester, — ja, det var en «tidig» kveld — Kaare Hellevangs bil midt i parken med stiger og maling, masse folk, som gikk frem og tilbake, nøt showet i den milde våraften.

Jeg må få benytte anledningen å takke de medlemmer som deltok: Kaare Hellevang, Ole Tollefsen, Fritz Heldal, Ole Paulsen, Norvald Rykje, Karsten Stene, Trygve Johannesen, Øivind Iversen og ordfører Harry Hansen (ikke medlem).

Det viser seg nå som før at — har medlemmene noe å samle seg om — en jobb å gjøre — kommer den positive siden frem.

I foreningslivet er det helst styret og komiteemedlemmer som får anledning å vise sin positive side — og godt er det, at disse æresposter går på omgang, slik at enhver kan få sin sjanse, — så hold deg frempå!

I året 69 har vi så fått en revidert og forbedret akkordtariff, som trådte i kraft på selveste julaften! — det skulle være et godt omen, nu er det opp til medlemmene å praktisere den på riktig måte.

På fallrepet fikk vi så godkjent tilleggsprøve (mesterprøve) som trer i kraft fra 1. februar 1970, denne kommer

i tillegg til fagprøven, som avløser den gamle svenneprøven, det er et betydningsfullt fremskritt som her er gjort, en sak som forbundet har arbeidet med å årevis, og jeg gir æren, i første rekke, til direktør Bibow.

Vårt malerkontor er flyttet opp i 5. etg. og gått i kontorfellesskap med bygningsgruppen, moderne, pene, lyse kontorer, som våre dyktige målere Olsen og Bjørklund samt frk. Villanger, kommer til å trives i.

Bygningsgruppens formann er forøvrig Nils Paulsen, som her er en meget dyktig og energisk leder.

Foreningens økonomi er meget god — vel å merke — hvis vi kunne få inn de utestående fordringer i tide, — Ole Tollefsen, vår kasserer og forretningsfører, jeg vil påstå, den beste foreningen har hatt, — legger ned meget tid og arbeid på dette, jeg vil be medlemmene hjelpe til her — send inn kontingenter og avgifter omgående, la det ikke bli liggende.

Jeg vil også få nevne Karsten Stene, redaktør for Sandpapir nr. 1 — og medhjelpere Kaare Hellevang og Ole Tollefsen — der ligger meget arbeid bak utgivelsen av bladet, godt at der er noen som vil og kan ta seg av dette og.

Da denne utgave av Sandpapir nr. 1 foreligger på landsmøtet på Voss — vil jeg benytte anledningen å hilse alle mine gode kolleger fra nord til syd i kongeriket — vel møtt på Voss og i Bergen.

Eigil A. Henriksen.

DIN BANK

I SENTRUM AV
BERGEN OG
VESTLANDET

VESTLANDSBANKEN

Betydningen av personlig kontakt

Når jeg av redaktøren av Sandpapir nr. 1, er oppfordret til å gi en oversikt over året som er gått, går jeg ut fra at han ikke mener en fullstendig årsberetning, som allikevel vil foreligge til landsmøtet på Voss og som er nært forestående.

En slik årsoversikt måtte nødvendigvis, av plasshensyn, bli så ufullstendig, og og med at det er så mange ting og hendelser som griper inn i hverandre, at den ikke ville bli i samsvar med det finslipete og nøyaktige som Sandpapir nr. 1 står for.

Som Sandpapir nr. 1 — stoff vil jeg tro det gjør seg bedre med litt finsliping omkring tanker som jeg har når det gjelder Landsforbundets medlemmer. Jeg tror det er behov for litt sliping og pussing der.

Det nytter lite om en malermester er så dyktig som bare det hvis ikke hans arbeidstokk følger opp, og gjør nytte for seg, og hjelper til at det skal gå så bra som mulig. Slik er det også når det gjelder forenings- og organisasjonsarbeid. Medlemmene må vise interesse ved å møte opp og hjelpe til så godt de kan.

Og nå er jeg framme til det jeg ville komme litt inn på: Betydningen av personlig kontakt.

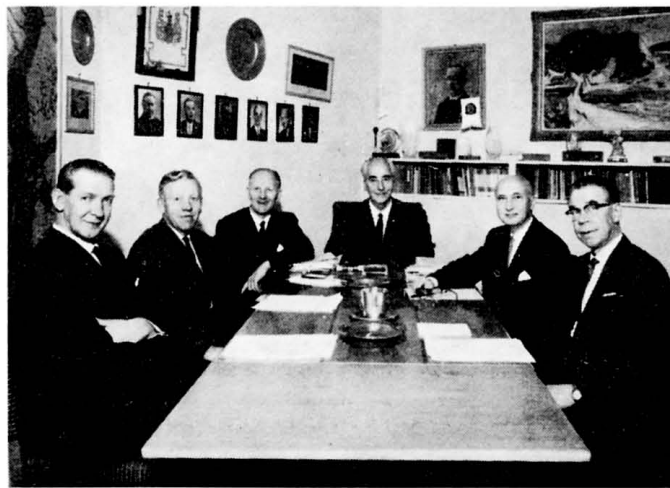
Styret har, i denne periode, forsøksvis holdt styremøter på forskjellige steder i landet som Bergen, Trondheim, og var tilstede med det nord-norske distriktsmøte i Tromsø siste sommer.

Tanken med dette er å oppnå mest mulig personlig kontakt med medlemmene utover landet og tilstøtende distrikter. Det er lettere å komme på talefot hvor man kan utdype erfaringer og meninger med personlig nærvær.

Jeg er ikke i tvil om at dette kan ha meget for seg, men det trengs visse erfaringer for hvordan dette skal legges opp, for å komme frem til det beste resultat. Og så trengs det aktiv medvirkning av medlemmene omkring i de lokale laug. Med andre ord: Her må det finslipes.

Det er ikke nok at styret og direktøren arbeider med disse spørsmål. Det trengs aktiv innsats fra medlemmene, som også må engasjere seg.

For at denne artikkel ikke skal bli for lang og trettende å lese, vil jeg her nevne et enkelt emne hvor enhver lett kan utfolde sin aktivitet.

Styret i Malermestrenes landsforbund. Sittende fra venstre: Nils Larsen, Bodø. Normann Dalland, Kristiansand. Eigil A. Henriksen, Bergen. Kristen Nesbak, Oslo, (formann). Direktør Helge Bibow, Oslo. Ingolf Sylthe, Trondheim, (nestformann).

Alle som er kommet så langt at de driver sin egen malermester-forretning har gjennomgått opplæring i malerfaget. Bortsett fra den lærdom som har vært tilgjengelig i den praktiske opplæring, og den kunnskap man har kunnet tilegne seg på de respektive fagskoler i opplæringstiden, er det praktisk talt bare ett tidsskrift som behandler de dagsaktuelle og faglige spørsmål, nemlig «Maleren». Tenk over det. — Ville ikke du, som nå driver som mester, satt pris på, og hatt godt utbytte av, regelmessig å kunne følge med i dette tidsskrift gjennom hele læretiden og svennetiden. Blitt fortrolig med dette tidsskrift, og samtidig den mesterorganisasjon du nå tilhører.

Derfor kjære malermester: Sørg for at alle dine læregutter og svenner — noen av dem med tid og stunder kanskje også blir mestere — blir delaktig i de dagsaktuelle, faglige og organisasjonsmessige opplysninger som blir gitt i fagbladet «Maleren». Følg oppfordringen om å tegne abonnement til alle dine ansatte. Det er svært gjevt at hver enkelt får denne tilsendt i posten, direkte til sin private adresse. Men har man varierende arbeidsstyrke kan det være hensiktsmessig å adressere den til mesteren som så fordeler den etter beste skjønn.

Når vi nå møtes på Voss i første uke av februar 1970, ruster vi oss rikelig med fint sandpapir. Og vi går igang, ikke med riper og hogg fordi man ikke liker tingenes tilstand, men er omhyggelig og omtensksom, så vi kan oppnå et fint og godt arbeide. Kravene bør stå i forhold til det man selv yter, det gir det beste resultat og utbytte. Da er det lettere å få kontakt og å komme videre.

I dagens situasjon er det virkelig behov for å komme videre.

Voss, første uke av februar 1970, er møtestedet. Det skal meget til for å si at man ikke kan møte.

Derfor hjertelig velkommen til Voss.

Kristen Nesbak,
Formann Malermestrenes Landsforbund.

Malermestrene må bli regnskapsbevisste og målbevisste

Selv om jeg er klar over at en påminnelse som dette ikke harmonerer særlig godt med malermestrenes feststemte blad «Sandpapir nr. 1», finner jeg allikevel at temaet ikke bør få hvile, og særlig når vi står ved inngangen til et nytt år da ikke innfridde forsetter skal erstattes med aktive linjer og effektive handlinger som gir framgang for malerbedriftene.

Noe som ligger helt klart i dagen er at tiden nå på en rekke områder krever langt større innsats enn tidligere. Følger man ikke opp, betyr det tilbakegang og undergang.

To av disse områder trenger seg særlig på:

Som vi vet skal en kalkyle — et anbud — skje på grunnlag av viten og riktig utført beregning for det som anbudsinnbydelsen inkluderer av behandlinger, masser, arbeidsforhold, finansiering og kontraktsforhold ellers.

Men hvordan er det med kunnskapene om kostnadene? De næringsdrivende er ved lov pålagt å føre skatteregnskaper. Feilen er at mange ikke fører sine regnskaper lenger enn til nettopp disse skatteregnskapene. På den måten tilfredstiller man nok Staten og lovbudet, og Staten får sine skattepenger. Men, det er først når bedriftens regnskaper legges opp et skritt lenger, at bedriften — i dette tilfelle malerbedriften og malermesteren — kan høste fordel av et regnskap som gir tall av største betydning for

*effektive kalkyler som gir arbeider med gevinst,
tilretteleggingen av driften,
konsentrasjon om lønnsomme arbeidsoppgaver.*

Med påtrengede nødvendighet påhviler denne oppgave den enkelte malerbedrift, den enkelte mester.

Den andre oppgaven som både nå og i fremtiden er av grunnleggende viktighet, er at malerfaget blir mere markedsbevisst, øker sin andel av markedet bl.a. ved ikke bare å styrke sine posisjoner hva angår den mere vanlige virksomhet, men legger vekt på å utvikle volum og lønnsomhet på nye arbeidsområder.

Videre er det meget maktpåliggende for malerfaget som helhet — og her må den enkelte malermester være med — å arbeide for at fagets profil overfor kunder og almenhet kan bli så god som mulig.

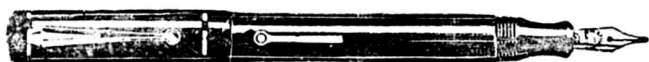
Malerfaget — både den enkelte mester og bransjen samlet — må gjøre bruk av moderne PR og en markedsføring som er tilpasset bransjen og de arbeidsoppgaver og kunder som malerfaget kan betjene til fordel for begge sider.

Riktignok er det svære oppgaver som faget og den enkelte her står overfor, men det er så utvilsomt på tide å ta fatt for alvor, så det monner!

Helge Bibow.

RIDDERE AV

DEN GRUFULLE KULEPENN

Også i år vil vi fortsette den fiaskoen etter i fjor med å utnevne en del Riddere av Den Grufulle Kulepenn.

Opptaket og grunnen til at vi begynte denne seriøse serie i fjor, var som kjent dette med at det tok så vidt lang tid for det enkelte medlem å bli slått til riddere av «Den Gyldne Stige», og vi mente at det ville skjerpe interesse for foreningslivet og standen, at noen av medlemmene ble slått til «Ridder» av et eller annet slag.

For i hele tatt å komme i betraktning når ordenskollegiet utnevner Riddere, må vedkommende ha utmerket seg på en eller annen interessant måte.

Nytt av året er at kollegiet har gått et steg videre, og nå kan man slås til «Ridder av Den Grufulle Kulepenn med Stjerne». Dette med stjerne er jo i seg selv så interessant for den som blir viet *så stor* oppmerksomhet, i det Ridderen for å oppnå dette med Stjerne, må ha utmerket seg *meget* spesielt.

Ordenskollegiet består i år, som i fjor av:
Kemneren i Bergen.
Ligningssjefen i Bergen.
Redaktøren av «Sandpapir nr. 1».

Kollegiet har etter flere møter bestemt seg for å slå til Riddere 1970:

OLE PAULSEN. Med stjerne.

Trygve Johannesen.

Karstein Stene.

Bakgrunnen for at disse herrer malermestre er tilstått den meget høye ære å bli slått til «Riddere av Den Grufulle Kulepenn» er:

Ole Paulsen har vist de samme takter som før, men er vel gått noen akkorder fremover. Han spiller på de mest fantastiske strenger, og noe pausesignal finner man ikke, det er bare fortizzimo.

Vi gratulerer Ole med annen gangs utnevning og han svarer:

Ja takk Ole, det var godt svart, men hva vil fremtiden bringe?

Ja, Ole, dette var et meget godt spørsmål og vi takker

fordi akkurat vi ble stillet det. Vi kan bare svare at, bevares, det er mange akkorder i Griegs musikk.

Stikkordet er jo gitt: Si oss, skylder du Grieg penger?

Ja takk Ole. Vi tenkte oss det. Du ville male Grieghallen for enhver pris.

Vær herved opphøyet atter en gang til: «RIDDER AV DEN GRUFULLE KULEPENN MED STJERNE».

Dette var i grunnen som en gest overfor Trygve, som holder seg pent i bakgrunnen med sine priser, at han ble av de utvalgte.

Hans fryktede kulepenn fra forgangen tid ble utslitt, og dermed kjøpte han ny, en meget stor en. Han kjøpte den nemlig i Oslo en gang slik at han kom rekende dit bort for stellingar å handle, så han de utvendige metoder i Bergen kunne forvandle.

Man kunne knapt bevege seg i Stor Bergen uten navnet hans å se, På stellingar oppetter bygg så solid, ja de ramler slett ikke ned. Fra malingsarenaen han trakk seg med ære den kloke mann. Men det å feste stellingar er det snart *flere* som kan.

Vær herved opphøyet til «RIDDER AV DEN GRUFULLE KULEPENN».

Her hadde kollegiet en lett oppgave. Her hadde virkelig denne Karstein skrevet i Sandpapiret og sladret om sine kollegaer i tur og orden, og en del mente at hans penn var for spiss, ja endog grov. Hans kulepenn var av den ekle sorten, og dette av en mann som ikke ei heller talte byens språk!

Malermester Stril han var, med en penn så fryktet.

De historier han skrev var bent fram beryktet.

Både om fut og lensmann og for ikke å nevne sex.

Det var en del lesere som ble aldeles perplex.

Dette var helt i Dagbladets lørdagsstil.

Og ikke for malermestre Demente Senil.

Vel, bedøm selv om Sandpapiret i år er verdt en Floss.

Her det foreligger til Malermestrenes Landsmøte på

Voss.

Vær herved opphøyet til «RIDDER AV DEN GRUFULLE KULEPENN».

Vær hilset i dag, dere bolde malermenn.

Som nå er «Riddere Av Den Grufulle Kulepenn».

Tilbudsprisene går både opp og ned.

Så man kan vel ei vente at man vil gi dere fred.

Ordtaket sier: På seg selv kjenner man andre.

Og derfor har man vel ikke lov til å klandre.

Men når det, som her, i harmløse vendinger skjer.

Ja, som Dusteforbundets formann: Jeg sier ikke mer!

Karst.

BÅROMETERSVING 1970

JANUAR

Vi har innført «Momsen», hvem forstår seg på den. Myndighetene lager lover og regler som ingen forstår. Vi får 21 dagers varsel eller (varetekt) for å gi opplysninger om vårt utestående. Så kort kan myndighetene bestemme. Nu midt i oppgjør — lønnsoppgaver og avslutning av våre bøker. Staten gir fanden i hva arbeide vi har med dette. Men krever mer og mer «tar du den så tar du den» sa «Staten» til slutt tar vi alt og dører alt. Nu må det bli pina-dø slutt med kravene. Og hver håndverker må sende sine protester.

FEBRUAR:

Vi må vente på oppgjør fra staten i både en måned og opp-til år. Fordi at de ansatte har så meget å gjøre på. Får vi renter for våre penger??? Men glemmer du «omsetningsavgiften» i dag, så får du riktig svi. «Byråkratiet» lenge leve. Vi har en borgerlig regjering. Men hva «fanden» enkelte borger??? Intet — lov er lov — mest for staten, vet de som stiller med politikk, hva som skjer med den og ikke den enkelte. Her må det komme mer smidige former inn. Vi krever renter for våre penger som innestår i staten.

MARS:

Landsmøtet har vært holdt på Voss. Oslofolket likte dette. Hva skal vi på en strilebygd å gjøre. Men kanskje de lærer noe der av Dagestad — Dolve og noen Bergensere. Alt er såre skjønt på disse møter — men så kommer man til valg på formann og styret.

En del Oslo-mestre er svært interessert i å bli formenn på ny. Men med visse krav og «tantieme». Vi malermestre er gniere i så henseende og vil ha minst mulig kontingent. Og ellers en bra formann. Han som nå har vært i fire år — er vel beskjeden og har vel ikke hatt noen interesse for stor lønn. Der ble meget her, men jeg mener at den formann vi valgte for fire år siden skal respekteres. Og kan vi få ham fire år til så er vi vel berget. Selvangivelsen skal skrives: Lur og bedrag — men myndighetene finner deg om 10 år. Så bare vær forsiktig. Håper bare at alle malermestre kommer vel ut av det.

APRIL:

Den nye akkordtariff som komiteen og arbeidsgiverforeningen har laget, er der kommet klager på. Spesielt på den pris N.P. truet frem. Og på andre ting som vi kan komme tilbake på: Den første når det gjelder høytrykk-sprøyte, (ikke når det gjelder damene) men våre kunder. Og våre svenner — så er den allerede for lavt innstilt. Vi får se tiden an.

MAI:

Nå går vi lyse tider i møte: Vi må innstille oss på utvendig arbeide: Her i Bergen spesielt, med vårt 900 års jubileum, skal alle hus se fine ut. Her handles — her kjøpes — men nå må maleren få gode priser for sitt arbeide. (Dette er på tide).

JUNI:

Nå kommer alle som kan male frem med annonser i pressen. Vi kan alt fra maling til pleie av kone og barn. Mange biter på, men blir meget skuffet. «Det er bare haier» de kalles disse.

JULI:

Nå nærmer vi oss feridagene — folkene drar — de har store feriebooker. God råd — og fine hytter. Vi mestre reiser bort og gjemmer oss et sted som ingen kan finne oss. Så slipper vi tyttet om oppbrukte feriepenge og forskudd. Det er en herlig tid. Fisk i fjord og i vann. Bading i sjøen — trekking av garn — «fisk fisk» hver dag. En «maler-krabbe» iblant den ligner på våre arbeidere. Jeg må krabbe alt til meg.

AUGUST:

Nye skattsedler utskrives — er skatten betalt?? Jo, sa en smør — Men ny seddel er feit. Vi kan få lærdom av «Kemperen». At ikke våre myndigheter kan opprette kalkulasjonsmøter med oss. Når vi gir anbud??

SEPTEMBER:

Nye skattsedler utskrives — er skatten betalt?? Jo, sa en maskiner — sprøyter og sprøyter i øst og vest. Men noen klarer å bløffe oss. Og så er redskapet der. Men hva skal vi bruke det til. Noen har kapasitet til disse ting. Men

VELKOMMEN

til et nytt medlem i Malermestrenes Forening

Malermestersønner med futt og tak i vokser ei på trær, men unntak er her, bevares, og de skal frem i lyset.

En av disse fine ungdommer som nå har fått medlemskap i Malermestrenes Forening er ARNE CONRAD MICHELSEN, som til overmål er sønn av den ikke helt ukjente kollega Birger Michelsen og frue.

For dem av dere som ikke vet hvem Arne Michelsen er, men kjenner faren, er det bare å si at her har eplet havnet nokså nær stammen, ja dette er jo enda bare syns- og assimilasjonsuttrykk som redaktøren har fått, men dette holder.

Arne Conrad Michelsen er født i februar 1944, og er således bare ungdommen, men derfor har han rukket mangt og meget tross unge år. Arnes løpebane starter med real-skole og deretter økonomisk gymnas, og det siste er der ikke mange malermestre forundt å ha studert ved. Verden var enda ukjent og stor, og Arne stakk til sjøs en tur til vestkysten av USA og tilbake. Dette varte i et halvt år, og han begynte da i malerlære i sin fars firma høsten 1963.

---

hvorfor ikke samarbeide — og leie av den som kan dette? Det er best å være selvhjulpen — det er så. Jeg er enig i dette. Men et godt samarbeide med kollegaer er enda bedre.

OKTOBER:

Medlemsmøtene begynner: Få møter opp — Alle kan alt. Men når noe går galt, så kaller de på foreningen — forbundet og klager på ledelsen. Jeg tror at medlemmene har urett — og foreningene gjør alt hva de kan. Men sure tryner har vi alltid.

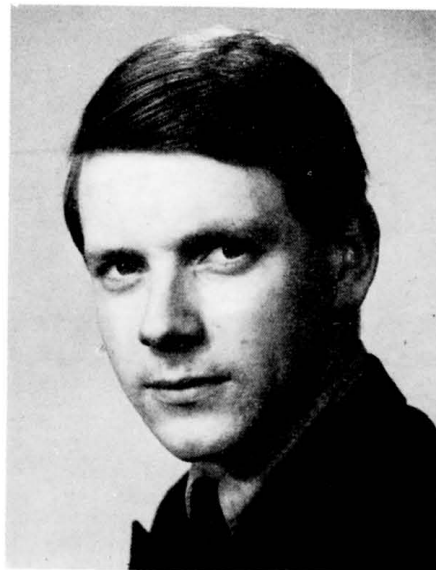
NOVEMBER:

Styrer og komiteer sammenkalles — medlemmene som ikke har forstått noe — kritiserer — men ta det bare rolig. Noe og mangt er utført — men medlemmene leser ikke tidskrifter eller aviser. Lurer på om det er dødsfall og brylluper som interesserer. «Fagblad er tabu».

DESEMBER:

Generalforsamlingen tilrettelegges — alle klager, lite er utrettet — den samme klage i 100 år. Formannen kaster klubben — her må annen lut til «Det som gjerast kunne er gjort» Eg ve ikkje mere. Medlemmene kvir seg for å avgi stemme. Er der noen som kan gjera det betre. Medlemmene kvir seg på nytt: Kontingenter og avgifter stiger. Hva blir igjen? Lange tryner og korte fjes. Oppgjørets dag nærmer seg. Alle er enige: Det har vært og blir et koselig år. Malerne har og vil komme til å ha ett godt humør en God Helse — må til for en god malermester. Derfor Lys over land og den hele malerstand.

N. P.

Arne Conrad
Michelsen

Etter 1 års praksis ble 1 års yrkesskole unnagjort, militærtjeneste fulgte på, men endelig våren 1966 ble svennestykke innløst. Arne arbeidet så som svenn hos malermester Birger Michelsen, sin far, og alternerte i sitt «ombud» mellom farens mange arbeidssteder i Bergen, Stord og Oslo, men da Birger Michelsen i grunnen dannet en firmafilial på Stord i 1966, ble Arne leder for den, og regner seg som Stordinnflytter fra 1966.

Arne Michelsen løste både håndverks- og handelsbrev i mai 1968. Det er p.g.a. firmaet Birger Michelsen A/S samt hans andre firmaer med tilknytning til shipping, at filial er opprettet på Stord, i det firmaet har bl.a. alt malerarbeid ved Stord Verft. Arbeidsstyrken på Stord veksler mellom 30 og til 50 ansatte, og der drives, foruten skipsmaling, også sandblåsing av båter, og bygningsmaling. Arne er, som nevnt før, leder for denne filial, og for en slik ung mann er det litt av en utfordring å lede et så stort foretagende, men vi tror at Arne er meget skikket for sin oppgave, bestemt og vennlig som han virker.

Fra 1. januar 1970 er Arne Conrad Michelsen formelt opp tatt som medinneholder i farens firma. Gratulerer.

Ja, og så møtte Arne sin prinsesse og ble gift 7. september 1968, og prinsessens navn er Ida og er fra det blide Sørland. (Redaktøren forsøkte å nevne «Den mørke kyststripe,» men det falt i dårlig jord).

En del mennesker har tid til overs for nesten alt mulig. Som med denne Arne som er i slalom like god som med penselen, og er sogar A kjører i Alpint. Han er flere ganger premiert for dette, og til alt overmål også i Norgesmesterskap på Voss i 1967 i slalom.

Arne har skiskolen og virker som forbundsinstruktør i Alpint, og på Voss har han vært instruktør, midt i skisportens grøftat. Om sommeren driver Arne med orienteringsløp, så det er nok en allsidig malermester blant oss. Driver Arne like hardt i anbudsbyggene som i skibakkene så sier jeg: Se opp kollegaer, her er reserve i løypa!

På foreningens vegne Arne: Velkommen som medlem i Malermestrenes Forening.

Karst.

Lønn over bankkonto er blitt dagligdags.

I de senere år er bruken av sjekk blitt helt vanlig, også blant lønnstakere, og stadig hører vi om nye firmaer som er gått over til lønnsutbetaling gjennom bank.

For å få litt nærmere opplysninger om hvordan dette virker, har vi hatt en samtale med *avdelingssjef Per Hæreid i Vestlandsbanken.*

Avdelingssjef Hæreid kan opplyse at lønnskonto i bank ble etablert så langt tilbake som i 1960 og særlig de senere år har det vært en stor tilgang på firmaer som har gått over til denne ordning.

Han forteller at det er ikke bare de store som er gått med, også arbeidsgivere bare med noen få ansatte foretar lønnsutbetaling gjennom bank. Den første tiden var det gjerne spesielt såkalte funksjonærbedrifter som gikk inn for ordningen, men i dag er alle slags arbeidstakere lønnskotokunder.

I den første tiden kom initiativet til etablering av lønnskonto ordning vanligvis gjennom arbeidsgiveren, men i dag viser det seg at det også blir tatt initiativ fra arbeidstakerne sin side for å få lønnskonto i bank.

Det er selvsagt mange fordeler, og spesielt for arbeidsgiveren har dette ført til en forenkling i lønnsutbetaling. Det er ikke lenger henting av penger, det blir mindre risiko ved å ha kontanter liggende, reduksjon av forskudd i kassen. Kassererne rundt om i bedriftene har fått en stor lettelse i sitt arbeid ved ikke lenger å være avhengig av opptelling av penger, ilegging i lønnskonvolutter og avstemming som kan være problematisk og arbeidssomt dersom en har gjort en feil.

Vi hører faktisk aldri om negative bemerkninger om lønnskonto-ordningen, sier avdelingssjef Hæreid, og det hele går svært godt også sett fra bankens synspunkt. Selvsagt har en fra tid til annen enkelte arbeidstakere som kan trekke over sin konto, noe som ikke er tillatt etter sjekk-

loven, men vanligvis er der ingen problemer med å få dette ordnet.

Ved etablering av lønnskonto-ordning blir det inngått en avtale mellom arbeidsgiveren og banken om det rent tekniske, som liste over de som skal ha lønnskonto med navn og adresse, utlevering av første sjekkhefte og innhenting av signaturprøve for den enkelte. Senere sender så arbeidsgiveren bare en liste til banken før hver lønningsdag med navn og nettolønn påført.

En skal heller ikke se bort fra at folk som har lønnskonto gjerne får bedre orden på sin økonomi, ikke bare at de får god oversikt over sitt forbruk ved at det i sjekkheftet er et regnskapsark til føring av alle innskudd og uttak, men banken sender annenhver måned kontoutskrift som har dato og en kort tekst for alle innskudd og uttak i perioden.

En lønnskonto blir også forrentet. For tiden er renten 3% p.a. for innskudd inntil kr. 10.000,—, utregnet på grunnlag av laveste saldo i hver kalendermåned. Opptjente renter godskrives kontoen ved årets slutt. Erfaringen viser også at det er lettere å spare med lønnskonto, og det blir gjerne en rest igjen før neste lønnsinnbetaling. Skulle kontoen gi anledning til en regelmessig overføring av et beløp til sparekonto med høyere forrentning, kan dette avtales nærmere med banken.

Det er også nå blitt lettere å benytte sjekk rundt om i forretninger o.l. Bankene har nemlig innført en ordning som går ut på at de garanterer sjekker på beløp inntil kr. 500,— som har vært benyttet til betaling for varer og tjenester. Samme ordning gjelder for sjekker som kontoeieren selv eller ektefellen leverer i bank for å heve kontanter. Denne ordningen innebærer naturligvis ikke at det er tillatt å trekke over en sjekkonto.

Nevnes skal også det forhold at det å ha konto i en bank, er fordelaktig når man har bruk for lån.

... Ett er sikkert, sier avdelingssjef Hæreid til slutt, innbetaling av lønn over bankkonto er kommet for å bli. Den dag er ikke langt borte da faktisk de aller fleste vil ha sin sjekkonto, og vi i bankene er også innstilt på dette og arbeider stadig for å finne frem til rasjonelle og praktiske arbeidsmåter, slik at det skal bli så smidig og tilfredsstillende som råd er for publikum.

Avdelingssjef Per Hæreid i VESTLANDSBANKEN sine svar og opplysninger taler meget godt for seg selv. Redaktøren i Sandpapir nr. 1 har mange ganger konstatert at her er mye fordommer blant kollegaene m.h.t. utbetaling over bank. La ikke gamle vaner stive til. Få av gipsen, gode kollega. Undersøk med banken din, få dine svenner med, betal ut lønn over bank. Det er til fordel for deg selv og dine ansatte. La dine ansatte få anledning å bli kjent i og med en bank. Unn dem det fordi dette kan komme dine ansatte vel med i mange tilfeller. Redaktøren vet at de svenner som har fått denne ordning, med lønn over bank, er godt fornøyet, og ikke vil tilbake til dette gammeldagse med penger i lønningsspose. HUFF!

Karst.

MESTER MED DIMENSJONER

MALERMESTER BIRGER MICHELSEN

Den malermester i Bergen og På Vestlandet som har bygget opp den desidert største bedrift, er kollega malermester Birger Michelsen. Det var naturlig for redaktøren i og med intervju med Arne Michelsen, å få et overblikk av senior's vei mot sitt konsern, om jeg skal tøre bruke et såvidt stort ord, men om det ikke er konsern i ordets rette betydning kollega Birger Michelsen har bygget opp, så har han i alle fall den største forretning en malermester har i Bergen, og trolig i hele landet.

Dette er så imponerende at mannen bak det hele er en omtale verd. Da Birger Michelsen var 14½ år, begynte hans faglige karusell med læretids begynnelse i farens firma. Faren var malermester Conrad Michelsen, som gikk bort allerede før 2. verdenskrig. Birger var utlært da han var 18½ år, og kunne normalt da hente sitt håndverksbrev når han var 20½ år, men måtte vente til sin 21. års dag før dette bevis kunne utleveres ham. Så vidt red. kan bedømme må kollega Michelsen har vært, i sin tid, landets yngste malersvenn/mester, og bør nevnes som en kuriositet.

Det var i mars 1938 at han fikk svennebrevet, og løste håndverksbrev den 16. desember i 1940. Da hans far døde, fortsatte Birger Michelsen å drive forretning i farens navn, til 1941, da han startet firma i eget navn som personlig firma.

Til begynnelsen av 1950 årene var det kun bygningsmaling som ble utført, med nybygg og vedlikeholdsarbeider

Så ble der innledet kontakt med Bergens Mekaniske Verksteder, der Michelsen ble deres underleverandør i og med at han fikk malerarbeid på nybygninger av båter. Dette var opptakten til det «skred» som satte Birger Michelsen i startgropen som kommende big boss.

Dette samarbeidet har til i dag utviklet seg til at han har malerarbeid for hele Akergruppen og de båter som bygges av dem, og har malerarbeid på BMV i Bergen, Stord Verft, Moss Verft og B & W i København. For B & W i København har Michelsen også direkte oppdrag, og det må nevnes at hans firma også sender spesialister rundt hele kloden for å utføre arbeider på båter som er i sjøen. Hans firma er således ganske verdensomspennende.

Malerforretningen er gått over til Aksjeselskap, og foruten at B.M. har startet andre firmaer som BEMICO TEKNISKE A/S og A/S KONTRAKTOR. Foruten forretningen Interiør Service som er integrert del av Bemico Teknisk. Disse firmaer har med skipsservice, import og salg av gulvbelegg (Gerflex) teppealg, og mye annet å gjøre.

På skipsmalingssektoren har hans firma, malerforretningen, levert malerarbeidene på et 100. talls nye båter, og har f.t. malerarbeid under utførelse på 225000 tonner på Stord Verft. De firmaer som kollega Birger Michelsen er sjef for er altså beskjeftiget både i inn- og utland, og «konsernet» har en arbeidsstyrke på ca. 200 arbeidere, og hertil kommer administrasjonspersonell. Total årsomsetning dreier seg til 12—15 millioner, og vi kan ikke tro at andre malermestere i Norge og langt utenfor kan oppvise en så stor størrelsesorden i omsetningstall.

Som så mange andre menn som driver det til det virkelige store, har også Birger Michelsen andre interesser enn faget og forretning, og får tid å dyrke det. Det er slett ingen lett oppgave å vite, for en redaktør, hvor en skal begynne opprømsingen, men som dere sikkert vet, lesere, er Birger Michelsen politisk konfirmert og har vært med i Bergen Bystyre 1. periode som varamann og 2. perioder som representant. Politisk farge: Høyre.

Da «Studiegruppen for korrosjonsproblemer» ble stiftet, var Michelsen en av stifterne, og ble medlem av styret der. Dette var jo ganske rimelig tatt i betraktning hans befatning med shipping.

Annet sted i bladet er nevnt Birger's sønn Arne og hans interesse, og dyktighet for og i skidisipliner, og dette forstås bedre når vi kan nevne at B. Michelsen har vært formann i Bergens skilag. Stammen er nok sikkert en medvirkende årsak til eplets kvalitet. Bilsporten er ham heller ikke fremmed, i det han har vært med i P/O løp, og hastighetsløp og har ervervet seg premier for det.

Kollega Birger er også pasjonert hobbyfisker og motorbåtentusiast, og rakk i et formannsverv i Bergens Motorbåtforening, må vite.

Hans annet liv er på Skotøy der hans landsted er, og der

kobles det av sammen med kone og venner, og vennekre-
sen er stor.

Militært sett skulle det bare mangle at ikke Birger der
også har satt sine spor. Han er fenrik i Heimevernet og er
nå i HV 09's avsnittstab. Også her måtte foreninger stiftes
og Michelsen var en av stifterne av HV's befalslag i 1947-
48, var det likt seg.

Birger Michelsen har kjøpt Solheims Tverrgate nr. 3 og 7
samt Garvergt. 16. Her er ca 3 mål hen ligger i sanerings-
strøk. Her er det planer om å rive «rasket» og bygget et
nytt Håndverks- og Industrihus, som er stort nok til at ut-
leie kan være aktuelt. P.g.a. saneringen er ikke Michelsen
i dag sikker på om denne tomt blir bebygget, eller om det
kan bli et makeskifte med kommunen. Tiden vil vise det.

Den 16. desember 1969 var Birger Michelsen 50 år, og
som man ser på interesser, hobbyer etc. har ikke disse 50
år kun vært blod, tårer og svette, men jubilanten har visst
å koble av til rette tider, og det må ha vært denne avkob-
lingen som har gjort han sterk nok, til dels, å makte de
enorme tak denne person har maktet. Det er ikke mindre
enn fantastisk.

I Malermestrenes Forening ser vi lite til Birger Michel-
sen på møtene, og hvordan kan en arbeidsgiver med 200
ansatte få tid til det forresten, men økonomisk er forenin-
gen han takk skyldig i det han benytter målerkontoret i
stor utstrekning.

Måtte du greie å løse dine planer for fremtiden kollega
Birger Michelsen, og lykke til.

Karst.

«ANDY»

UNG MANN

med besluttsomhet i blick

Etter en del diskusjoner med meg selv, er jeg kommet
til at leserne av «Sandpapir nr. 1» skulle få et blick av
redaktøren i meget ung alder.

Dere har bare sett redaktøren i lunsjhøyden av sin alder,
men nå vil jeg åpenbare meg for dere da jeg fattet motet
og bestemte meg for å bli MALERMESTER.

Det var fargene i den jakken dere ser meg i som var
delvis årsak til min meget besluttsomme avgjørelse, og det
skulle fryde meg om billedet hadde vært i farge. Jakken
er blå den, og øynene blå, eller grønn? Ja, ja. Skitt på det,
men se på munnen min, den åpner seg som om jeg nettopp
har sagt M bokstaven M (for Malermester), selvsagt!)

Øynene er forresten litt lukket, det er det som populært
kalles for DUROFLATTBLIKKET! Eller man kan si at
jeg har et normalt godt kalk- og tjæresyn.

Altså:

Redaktør og geni i en alder så ung,

Liten og nett og slett ikke tung.

Glede, forventning og besluttsomhet i blick.

Til Bergen og læretid i faget ferden gikk.

Ble utlært, ble mester og fikk med de andre dumme ulvene
tute,

Dudeli . . dudeli . . deiaaaaaa.

Tanker i tiden

Hva skal en malermester tenke på i januar. Med kulde og lite snø, og nesten alt folket i seng. Maosyke er de. Ja, navnet er treffende nok for tenker man på Mao og det han står for, kan man bli virkelig syk på sinnet. At bronkier og lunger, bihule svelg og nese skulle bli så i ulage hos de fleste denne vinteren, er igrunnen litt rart. Var det ikke A/S Vinmonopolet som offentliggjorde sine salgsresultater til nyttår. 1 milliard i omsetning. Dertil all hjemmebreuten som konsumeres. Vel, da hjelper ikke konjakken og spriten oss lenger heller da, mot luftveisinfeksjoner. A-2 kaltes denne sykdommen, nett som det skulle være betegnelsen på et byggefelt i Fyllingsdalen. Det gjærer i arbeidermassene i våre naboland. Kiruna Svappavaarra. B. & W. i Danmark. Flere Svenske bedrifter hemsøkes av såkalte ville streiker. Når blir Norge hemsøkt?

LO og arbeidsgiverforeningene i disse land er hjelpe-løse. Hvor ender dette? I malerfaget bør dette med streiker ikke finne sted. Lønnsforholdene og sysselsettingen i Norge er for god til det, og trivselen på arbeidsplassene likeså, antar jeg.

Krigen i Biafra, nei unnskyld, en del av Nigeria er slutt og sult, elendighet, dødelighet, mangel på medisiner, i det hele tatt et liv uten verdighet lever disse stakkars ofrene under. Statssjefen i Nigeria samt den nylig avrømte sjef i Biafra er født på samme tid som redaktøren. Ærlig talt. Er ikke disse karene for unge til å stelle for alle disse millioner av mennesker som lider?

Bare den forskjell på general Gowon og Ojukwu at disse er generaler i fine uniformer, mens redaktøren kun er fenrik i den Norske hær, og uten dusk i lua, bare svettelukt rundt bremmen.

Israelitt mot araber. Fanatisme, hat og all mulig jævelskap. Vietnameser mot Vietnameser og Amerikaner, Australiener og Koreaner Hellas og Leros, en viss mann og hans oldemor.

Libya sier: Yankee go home, 100 Mirage welcome.

Som den gamle kona på landet som abonnerte på avisen for hun håpet på å finne dødsannonsen til nabokona som hun hatet, men nabokonas annonse om død lot vente på seg, slik at den første sa opp sitt abonnement. Fornærmet på avisen som intet godt nytt brakte. Ja, man må snart slutte å lese aviser og få øyenbind på i fjernsynstiden. Det er ikke annet enn elendighet i verden. Maktbegjær og en håndfull menn som bestemmer.

Hvordan skal man vente at mine tre guttunger kan gi fred, når voksne folk sloss?

Vel, det var ingen utenrikskronikk dette var bestemt for, men disse tanker streifet nå engang.

Arbeidsmarkedet for oss malermestere i Bergen og om-land er meget godt, men prismessig: UHYRE AN-

STRENGT. Ja, takket være den fordømte Volumbasillen enkelte er besatt av. Det er som om enkelte kollegaer ikke får nok arbeid, og teller sin egen storhet og pomp og prakt i det å ha mange, mange svenner i sin tjeneste. Disse må for enhver pris skaffes arbeid hele året, og jeg vil gjerne ansette flere, og jeg *må, må*, skaffe alt dette arbeid, *for enhver pris!*

Hvis nå noen kjenner seg igjen, så bare trekk inn, det er deg vel unt, gode malermester. Du kommer ikke levende fra dette liv allikevel, så bare slit deg fordervet ut.

Jeg skal vise et eksempel på et regnestykke, jeg mener jeg er så god til å regne. (Synd dere ikke har oppdaget mine matematiske evner)! Dersom du har en jobb som du skal betale ut kr. 10.000.00 til dine svenner i arbeidslønn, og når alt ellers er betalt av anbudssummen har du kr. 2.000.00 igjen til dekning av dine omkostninger, mens dine omkostninger iflg. ditt regnskap er 40%. Spørsmål: Har du nå tjent penger på jobben? Nei, selvsagt ikke. Dette høres ut som om jeg skal prøve å belære småbarn, og at jeg har så godt greie på kalkulasjon, misforstå ikke. Det er bare å beklage at mange tror at de i det nevnte tilfelle har tjent på jobben.

Vi malermestere i Bergen har en dum mani. Vi er mest interessert i kollegaene og deres billige priser. Slik som jeg nå her. Jeg tillater meg en god flir når kollegaen dumper anbud, og får hjertebank når jeg selv gjør det.

Hvorfor slike tilstander? Hvorfor ikke kalkulere anbudene med de faktiske kostnader og fortjenester?

Så mye rusing og kalkulasjonsslurv som her er i vårt fag kan vel neppe finnes. Når jobben blir tatt med 50 og 60% påslag på svennelønn, og materialkostnades kan settes

til 25 til 30% alt ettersom sosiale kostnader er lik 30% og så skal jo en stakkar leve!

Ja, ja. Man kan skrive og hamre om disse uverdige anbudsforhold og volumstyrke her i Bergen, men tingene kommer til å forbli som de er i dag. Ingen vil gi seg. Alle vil ha alt. Koste hva det koste vil. Unn ikke din kollega noe, det vil bare ergre deg siden. Gi din oppdragsgiver så mye penger du orker. Han tar med takk i mot.

Den 24. desember f.å. startet man opp med den reviderte akkordtariff. Arbeid påbegynt før den dato skal måles etter den gamle tariff. Arbeidsgiverforeningen har skrevet brev til oss om det. Jo, jo men, sann. Her skal det ikke være lønnsstigning, heter det så smukt. Svennene bryter av akkordene rundt årsskiftet, og begynner å måle etter ny tariff. Værsgod betal mester. Dess mer latexmaling, desto dyrere for deg. Du har ikke lov til å belaste din kunde så bare betal selv.

Jada. Direktøren i arbeidsgiverforeningen og Aspengren skulle vært i det praktiske liv og satt sine teorier ut i livet. Det er lett nok å sitte på kontorkrakken å diktere, ikke alt lar seg gjennomføre i praksis mine herrer.

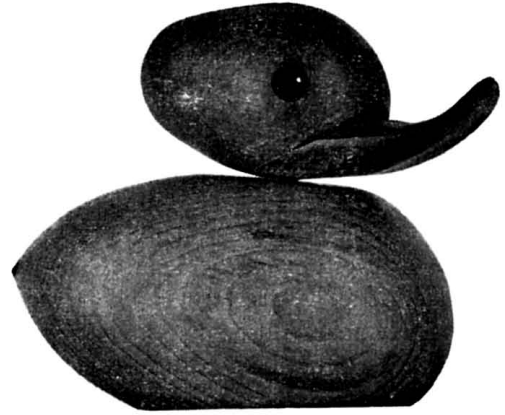
Man skulle overveie å melde seg ut av alle slags foreninger.

Arbeidstiden. Hvorfor ikke legalisere den gjengse praksis med 40 timer uke? Har du noen som arbeider etter kl.

16.00? Ikke jeg heller. Ikke vær så naiv å møte opp på arbeidsplassen kl. 16.05 for å snakke med en av dine svenner. Han er allikevel gått for dagen. Men dersom det ble legalisert med 40 timers uke ville jo bare dine svenner gjort seg klar til å gå hjem i tretiden på dagen. Ikke bruk kjeft på dem. Da bare truer de med å slutte hos deg, og mener at tiden er løpt fra deg. Du er et stabeist.

Jeg ønsker dere alt godt i 1970. Ikke moms deg ut av markedet da. Unn dine kollegaer en jobb i ny og ne. Du greier så allikevel ikke alt arbeid alene. *LEVE OG LA LEVE.*

Karst.

GAKK HEN OG GJØR LIGE SAA...

LANDETS MEST SOLGTE UTENDØRSMALING

PÅ TAPETET

Hans gamle far hadde flyttet hjem til dem. Men etter en stund kom konen til ham og sa:

— Din far kan ikke bo her lenger. Han er så ubehagelig. Jeg tror han kan hver eneste grisete sang som finnes.

— Men du mener vel ikke at han synger dem når du og barna hører på?

— Nei, men han plystrer dem.

Det var en av våre båter som kom ut i en orkan i Atlanteren, og skipperen var helt klar over at skuta kom til å gå ned, derfor tenkte han at her måtte noe gjøres.

Han kalte sammen mannskapet i salongen sin og fortalte dem som det var, at de hadde små sjanser for å overleve.

Han spurte om det var noen som kunne synges en salme, men alle ristet på hodet. Så spurte han om noen kunne sitere noe fra bibelen, men det var det heller ingen som kunne.

Da var det en av fyrbøterne, en liten tettvoksen kar som sa: — Ja, noe åndelig må vi i hvert fall foreta oss, om ikke annet enn å ta opp kollekt.

— Gusten fra Örnsköldsvik frontkolliderte med Emil fra Sundsvall midt på lendeveien nedenfor Skuleberg.

— Gusten fra Örnsköldsvik langsint trass i at det var Emil som hadde skylda. Gusten kravlet ut av vraket og slo fast med tilfredsstillelse at den literen han hadde kjøpt på polet i Örnsköldsvik var hel. Han rakte flasken til Emil og sa:

— På dette trenger du en skikkelig støyt.

— Takk, sa Emil og ristet av seg noen splinter fra frontglasset. — Det skulle lugne nervene.

Han tok seg fire skikkelige klunker og rakte flasken til Gusten. — Skal du ikke ha en selv?

— Nei, sa Gusten. — Jeg tror jeg venter til politiet har tatt blodprøvene.

— Har du inte en bror i Amerika?

— Jo, det har jeg. Han har kommet in in en popgrupp.

— Å fan, vilken då?

— Jeg tror den heter Sing-Sing, så står det i alla fall på breven!

Den ideelle ektemann drikker ikke, røker ikke, spiller ikke, kommer aldri for seint til middag, flirter ikke og eksisterer ikke.

I Tsjekkoslovakias grunnlov er nu to nye paragrafer tilføyet, hevdes det i Praha:

Artikkel I: Sovjet har alltid rett overfor Tsjekkoslovakia.

Artikkel II: Skulle Sovjet en gang ha urett, trer artikkel I. i kraft.

Lærerinnen ved en folkeskole overhørte i frikvarteret en samtale mellom guttene i 1. klasse, en diskusjon som hovedsakelig dreide seg om seksuallivet. Da de kom inn igjen i timen, ville hun vite hvor mange av guttene som egentlig visste noe om dette temaet. Hun ba de som hadde litt rede på det, om å stille seg i det ene hjørnet av klasserommet, mens de som var helt uvitende, skulle stille seg i det andre. Guttene delte seg raskt i to grupper, og til slutt sto bare vesle Hansemann igjen på gulvet og så seg rådvill omkring.

— Nå, Hansemann, hva er det med deg? spurte frøken.

— Jeg bare lurte på hvor de skal hen som har litt pjaksis!

Et internasjonalt diplomاتفly kom i vansker og tapte høyde. Øyeblikket etter meldte piloten at det ikke var annet å gjøre enn å hoppe ut.

Det var 4 diplomater i flyet, men uheldigvis bare 3 fallskjermer. De 4 herrer, en kineser, en amerikaner, en sovjetrusser og en engelskmann kom raskt i en høflig debatt om hvem som burde få hoppe med skjermene, alle 4 ville ofre seg.

Et forslag om at man skulle hoppe etter som landene var store til, ble imidlertid vedtatt.

Kineseren hoppet først, deretter amerikaneren.

Men så oppstod en ny, meget høflig og meget veltalende disputt om hvilket samvelde som var størst, det russiske eller det britiske.

— Det er klart det er Storbritannia, sa russeren.

— Vær så god, hopp De først.

— Ikke tale om, sa britten. — Tenk på det veldig Sovjet. Den siste skjermen er Deres.

— Ingen fare, sa russeren. — Vi har 2 skjerner igjen Kineseren hoppet med ryggsekken min.

Søndagsskolelærerinnen stirret forferdet på en tegning som en av hennes små elever hadde laget.

«Jamen er det en cowboy på vei inn i en bar! utbrøt hun. —

«Ja, det er det» sa den håpefulle, «men det er helt i orden skjønner du. Han skal ikke inn for å drikke, — han skal bare skyte en mann».

Gammel Bergenswise

Her hvor kjuaguttene i gaten går,
her hvor strilene med fisk på torget står,
.: her hvor stolte fjelle kranser inn vår by,
her har jeg mitt hjerte, her har jeg mitt ly. .:.

Ta en tur i gamle Bergens trange smau,
her er rare hus og hytter på hver haug,
.: koselige klynger av små dukkehus,
kjærlig mot hverandre, de er sikkert dus. .:.

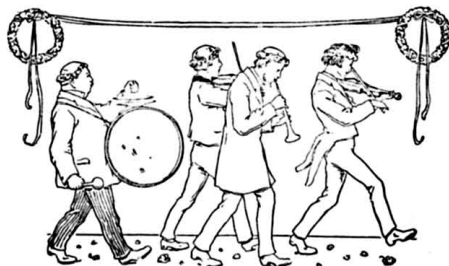
Gamle hus og gamle minner gjør deg varm,
Skuteviken har som før sin egen sjarm,
.: Nøstet, Nordnes, Marken, er jo hver for seg
«Nokke for seg sjøl», og dog en del av deg. .:.

Fagre Fjellveien hvor ungdom danset før,
tror du at den no er kjedelig og tørr?
.: Nei, i stille kveller — hører du musikk,
her er Amor alltid lykkelig og rik. .:.

Det kan hende at iblandt du føler trang
til å bytte byens støv med hav og tang.
.: Men når du så atter møter byen din,
da du riktig fatter: den er vennen din. .:.

Du kan rolig reise rundt i fremmed land.
Du kan bade deg i sol på Zulu strand.
.: Niagarafossen, London og Paris,
hva er det mot Bergen, Nordens Paradis? .:.

Her hvor Norgeskjærligheten alltid gror,
her hvor verdens søteste småtøser bor.
.: Her hvor regnet plasker, når «han er fra sør»,
her jeg kaster anker når jeg engang dør. .:.

Fjell- vei- visen

Det var en aftning, då eg gikk
ut te Sandviken med trikk,
det var en sommerkveld, og månen skjen så bli, De.
Intet ondt eg tenkte på,
kuns en tur eg ville gå,
men han endte no så svinaktig utidig.

For på Fjeldveien der sto
En yndig pigelill og lo,
hon var så storskjønn at eg tenkte: «Du får freste!»
Eg gikk hen og sa så så:
«'kveld, mor! Kest ska turen stå?
E' du også ut' og går på byens beste?»

Okk, men hon, ja hon var go'!
Tenk hon såg på meg og lo,
og sa: «Gå hem igjen og sei du ha'kje vært der!»
Men då følte eg på stand
at mitt hjerte kom i brand,
då forsto eg ka de kaller «elskovssmerter».

Og så gikk vi arm i arm,
elskov brente i min barm,
— de e underlige, Amor sine pile!
Og så kjøst' eg hinnar kor
der et minnesmerke står
med den innskrift: «Husk at hesten trenger kvile»

Til orientering for malermestre

Vi har vært i kontakt med konsulent Birger Vik i Rieber & Søn Plastic-Industri A/S. Som leserne sikkert kjenner til er Rieber & Søn Plastic-Industri A/S en av Skandinavias ledende produsenter av Vinyl-gulvbelegg og holder nå på å utvide sine moderne fabrikklegg i Hilleren utenfor Bergen. Birger Vik er leder for bedriftens tekniske serviceavdeling i gulvelegg og har mange års erfaring på dette området både her i landet og fra USA hvor han drev egen gulvleggerforretning i ca. 12 år.

Vi spør ham hvilke typer gulvbelegg han vil anbefale for de forskjellige anvendelsesområder i boligsektoren. Som eksempel har vi tatt utgangspunkt i en gjennomsnittsfamilie som skal flytte inn i nytt husbankfinansiert hus. Konsulent Birger Vik vil her gi noen generelle råd til byggherren :

Til stuegulvet vil jeg råde familien til å velge et belegg av Vinyl-på-filt-typen. Belegget er mykt og spenstig, samtidig som det er lett å holde rent og krever ikke noe vedlikehold. Det finnes imidlertid mange kvaliteter, mønstre og farger i slike belegg, og jeg vil anbefale familien i dette tilfellet å velge et vinyl-teppe i topp-kvalitet for stuegulvet — selv om belegg i noe lavere kvalitet kan være fristende å velge med hensyn til prisen. Mønstre og farger bør være nøytrale og avdempete, og jeg foreslår derfor RIKETT Vinyl-teppe, OKTAV, (et dempet tekstilmønster).

Senere, når økonomien tillater det, kan man her også benytte gruppeteppe.

På soverommet vil slitasjen være minimal, og her kan man gjerne velge et plast-på-filt-belegg i rimeligere pris-klasse — som til eksempel RIKETT Vinyl-teppe, MENUETT, eller TRIO.

Entreen representerer som regel det første inntrykket besøkende får av huset, og her skal det ikke mange kvadratmeter belegg til for å gi det forønskede førsteinntrykk. Jeg vil råde familien til å velge et slitesterkt nålefilt-teppe i en førsteklasses kvalitet (helst et propylenteppe med godkjent MERAKLON-garanti). Et slikt teppe er praktisk talt uslitlelig, og holder seg rent og lettstelt i årevis ved regelmessig støvsuging. Teppet har en fast overflate og fibrene absorberer ikke fuktighet. Flekker biter seg derfor ikke fast og kan lett fjernes med våt klut. Blant de interiørvennlige fargene i RIKETT FUTURA og RIKETT MONTANA finner De sikkert det belegg som passer Deres smak og interiør.

For badegulvet vil jeg anbefale et Vinyl-bane-belegg. For å unngå skjøter på badegulvet bør man velge et belegg som føres i stor nok bredde. Her er det spesielt viktig å ha en fagmann til hjelp med hensyn til legging og sveising av skjøter for å få et vanntett, godt baderomsbelegg.

Husmoren tilbringer mesteparten av sin tid ved å stå og gå på kjøkkengulvet. Derfor vil jeg anbefale et mykt og fjærende vinyl-teppe også på kjøkkengulvet. Her er det spesielt viktig at gulvet har den glatte og lettstelte overflaten som vinyl-teppe byr på for enkelt renhold.

Men et gulv består ikke bare av belegget. Det må fagfolk til for å vurdere hva som kreves av undergulvsbehandling, valg av limtyper, og det lønner seg å få en fagmann til å foreta selve leggingen.

Jeg ønsker byggherren lykke til! Er det noen spørsmål om gulvbeleggene og det leggetekniske, står våre serviceavdelinger og jeg selv til tjeneste.

Spesialforretning i

GULVBELEGG, TEPPER,

TAPETER

OG

MAYFAIR VINYLTAPE

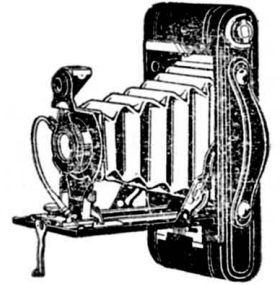

TARNPLASS 3 - BERGEN

MESTER I FOKUS

malermester jan chr. søraa

Det er en del mennesker her i livet, som lenge lever en til dels beskjedne og anonym tilværelse. Man vet de er der og virker, men nesten bare det. En stund. Dette gjelder for folk av begge kjønn, og fra alle bransjer.

I vår egen bransje, malermesterfaget, og i vår by, Bergen, er det anerkjent at et visst antall mestre virker, og virker slik som alle kollegaene vil og ønsker. Den som bryter ut og ekspanderer, er ute av «kritthuset». Den person får tåle mye rykter, og er som oftest konkurs i kollegaenes talemåter, mange ganger.

En av våre kollegaer som i sannhet har vist seg å kunne utvide sin forretning på kort tid, og som vi her skal presentere litt nærmere er:

malermester og kollega JAN CHRISTIAN SØRAA.

Han fødtes den 14. desember i 1930, og er fra Gyldenpris. Stygge tunger kaller også stedet for «Blodbyen».

Sin faglige løpebane startet i juni mnd. 1948. da han begynte i lære hos kollega malermester BIRGER MICHELSEN, der Søraa ble malersvenn i samme mnd. 1952. Svennestykket ble unnagjort samme år, og Søraa løste sitt håndverksbrev i 1953.

Som malersvenn arbeidet Jan en tid hos sin læremester Birger Michelsen, og en tid hos malermester Nils Paulsen. Jan Søraa ville også studere andre sider ved faget og var i 2 år ekspeditør hos farvehandler Nic. M. Nielsen i Bergen, før han startet egen malerforretning i 1961.

Som oss andre malermestre ble det i begynnelsen til å ta på seg mindre jobber, reparasjoner og eneboliger, og sommers sesonger, utvendige arbeider.

Men Jan Christian søkte større mål, og hadde ambisjoner deretter. Sitt store gjennombrudd, på sin vei mot større mål, fikk Jan da han fikk antatt anbud på Furuåsen borettslag i Åstvedtskogen i Åsane. Dette arbeid var for Bergen og Omland Boligbyggelag. (BOB). I Sandpapir samme året var redaktøren ute med en sylrig tunge og kalte Jan for Tømmer Jan.

Dette var eneboliger i rekke. Så gikk det fort. Han fikk antatt sine anbud på Stemmehaugen, Ådnemarka og

Liatun. Alt for BOB. Vadmyra fulgte på. Dette vel det største boligbyggeri som finner sted på Vestlandet med en total boligmasse på 3600 leiligheter. Der er nå bare en del av dette Søraa har til utførelse, men hvem vet, kanskje alt blir utført i regi av samme malermester? Her er det passe å nevne at Jan har sett fremover og har anskaffet seg i alt 6 stk. sandsprøyteanlegg, og har alle sandsparkelarbeider på Vadmyra og har fått det samme på et annet stort boligprosjekt for BOB i Åsane, Prestestien.

På de første nevnte boligprosjekter som Søraa hadde for BOB har han også hatt mye sandsparkelarbeid med sine sprøyter. Dette med Sandsprøyte var vel Jan Christian den første malermester som begynte med i Bergen, antar redaktøren, og vi vet at dette har vært litt av en revolusjon i faget, og at Jan er foregangsmannen.

En hver malermester må finne sin egen vei å gå, og her må man si at Søraa har funnet en god vei, og vet sikkert å utnytte den, til beste for sine oppdragsgivere, sine ansatte og seg selv og sin forretning ikke minst.

Oppdrag for fremtiden som Søraa har fått antatt er LØVÅSEN, ØRNEHAUGEN borettslag, bl.a. for BOB, og dette er store boligprosjekter. En del vedlikeholdsarbeider drives det også med i hans firma, men Jan Søraa satser mest på nye boligbyggerier både hva angår underarbeid (sandsprøyting, og maler- tapetserarbeider. Søraa nevner at f.t. leveres 6 leiligheter pr. dag, og det må innrømmes er godt levert!

Men så begynner også boligproduksjonen i dag å bli nokså revolusjonerende og legges mer og mer opp etter samlebåndsprinsipper.

Kollega Jan's firma har i dag en arbeidsstyrke på 55 arbeidere, 1 kontordame, samt at malermester Sætre er ansatt pr. 1/1-70, for å lede maleravdelingen, mens Jan selv tar sin hånd om sandsprøytingen og kontakten med arkitekter og byggherrer.

Hans firma rager således nesten på absolutt topp i Bergen, hva størrelse på en malerforretning angår, og vår hyllest for det!

Nå er det selvsagt ikke noe mål i seg selv å være så enormt «stor» men der hvor mesteren kan få det lønnsomt, og passende for hans bedrift, så ære være han for det.

P.t. har Søråa kontrakter for malerarbeid på ca. 1.000 leiligheter, og det er meget respektabelt, og skulle sikre hans bedrift arbeid for lange tider fremover.

Jan Christian Søråa nevner til slutt at han har hatt den ære å ha vært konsultert av flere arkitekter og byggherrer for å være med å utforme beskrivelsene på byggene, og han mener det er uhyre viktig for en malermester å få være med alt fra planleggingsstadiet av, og det må vi gi han medhold i.

Jan er en ung malermester og vi tror at han er på god vei til en god befestelse som Bergens kommende stormester. Vi må se i ærbødighet til slike bragder, ønske hell og lykke på din vei, og de beste håp for en solid fremtid.

Karst.

Boligblokker på Vadmyra Borettslag

MALERMESTRE

NÅ ER STRIETRUKNE VEGGER I SKUDDET...
OG NÅR DE SKAL MALE, BRUKER DE NATURLIGVIS

Akrylett er den ideelle maling til strie, fordi den suges inn i fibrene. Den fyller ikke vevingen, men lar strien beholde sin naturlige struktur.

Akrylett malt strie gir lunhet. Veggene blir robuste og elegante, og tåler alle former for vask og renhold.

Akrylett har lysekte farger og falmer ikke selv i det sterke sollys.

TIL STRIE — AKRYLETT ER BEST.

akrylett
interiørmaling

monopol

MALING- OG LAKKINDUSTRI A/S

Om kalkere og tjærebreiere i Bjørgvin anno 1969

Dette var siste året at tjærebreierne i Bjørgvin hadde med omsen å gjøre for nå skulle momsens overtta, var det likt seg, og tjærebreierne var ikke så glad for akkurat denne overgangen for nå ville futen vite hvor mange kalk- og tjæretønner tjærebreierne hadde på lur. Dette hadde alle, må vite, men før kunne de være på lur en stund, men ikke nå lenger. Futen var mektig i landet, nesten all makt lå hos han og hans lakeier, og nå ville de ikke la seg føre bak lampene lenger. Alle tjærebreiere hadde sytt og klaget hele året til endes over hvor lite gull som klang i pungene deres, men ved juletider ble der liv og røre for å få kalkleskerne til å rite runer på gråpapir, for alle ville skylde penger, ja, var det likt.

Alle kalkerne og tjærebreierne lå ofte om natten nå og hadde vansker med Jon Blund og de kunne slike stunder fable:

O, kemner i Bjørgvin, som jeg aner i denne natt,
Se til meg i nåde, ikke invalidiser meg med skatt.

Jeg har lesket min kalk og brent min tjære,
Men nettoen er endt i universets sfære.

Slik må det gå når man skal tute med ulver,
Jeg er blitt så fattig at jeg intet har til malingpulver.

O, kjære kemner du må gi meg fred,
Hvis ikke, jeg henger meg i et tre.

Tvi føre for en skjebne tjærebreierne ble forundt ved inngangen til momseåret. Hjerneceller skvatt hit og dit i alle tjærebreieres hodeskaller, og øynene sto så langt ut av hodet på dem, at Skarsvåg kom med målebånd og målte 20% tillegg for maskiner i drift.

Karstein Skaldespiller ble tilkalt av kalkrådet for å sette arme sinn i sine rette perspektiv, det skulle landsgilde være på selveste Vossevangen, og tjærebreierne levet ikke av mjød og kalk alene, men også av hvert ord de kunne berike sine åndelige horisonter på i Bodstikka Sandpapir nr. 1. Her var der virkelig rikdom og litteraturperler å oppspore, og mange mente at Lær av livet, Les Sandpapir nr. 1. Om ikke redaktøren akkurat satt med i D'Aderton, var det neimen ikke langt fra.

Fra Lindås fra Åsane langt ut i Nordhordland,
De vet, det som snart kalles for Aluminiumsland.

Han kommer den tjærebreier som i Sandpapiret riter, runer,
For tjærebreiere av alle slag og alle luner.

En lyriker så stor og av det rette slaget,
Dessverre, *det* var det bare han selv som hadde oppdaget.

Som i alle forgangne årtider, hadde noen av tjærebreierne i Bjørgvin også dette året merket seg spesielt ut fra

den grå masse, og det ville være en fornærmelse mot disse å ikke bringe til togs deres daglige liv og levnet. Det var nå spesielt en tjærebreier som merket seg best ut og det var Jan Chr. Søraa, populært kalt Mr. Solar Plexus. Dette navnet Mr. Solar Plexus hadde han fått pådyttet av onde tungter, fordi han slo til seg alt anbudsarbeidet, ja, nærmest slo under beltestedet, selv om tjærebreierne bruker seler til daglig.

Redaktøren begir seg på den årlige runde for å høre hvordan det står til i faget, og først presenteres:

Mr. Solar Plexus Alias Tømmer - Jan Alias Aadne Marka

Uff, her er så trangt i gangen til kontoret til Solar Plexus, han har visst alle svenner i byen i sin tjeneste, men akk o ve, endelig slapp jeg inn til han.

God dag, Mr. Plexus. Det var fra Sandpapir nr 1. Hvordan står det til med en slik fremadstrebbende tjærebreier?

God dag, god dag, redaktør. Jo, mange takk som spør, men dette med Solar forstår jeg ikke. Har det noe med fyringsolje å gjøre. Forurensning? Nei, nei Jan. Det er latinsk for punkt på kroppen. Det sies at du slår under beltestedet da du nå tjærebreier nesten alt i denne byen og omegnen, og siden du nevner dette med forurensning så tenker du vel på forurensing av pristilbudene?

Nei, svarer Solar, nei jeg trodde dette ordet hadde noe med olje å gjøre. Hør Mr. Solar Plexus. Vi har hørt rykter på byen om at Nils og Ole, Trygve, Egil og alle de andre Tjærebreierne blir for småfolk å regne i forhold til deg.

Du har jo 550 malersvenner i din tjeneste, og da kan vel vi småmestre snart nedlegge?

Nei, dette er en grov spøk, herr redaktør. Du kan da skjønne at jeg ikke vil ta alt arbeid i denne by, det er bare de største arbeidene jeg vil ha, så kan de andre tjære eneboliger, og dere skulle være mer enn nok for å sloss om dem.

Jeg skal villig innrømme at både Nils og Ole, Eigil og alle har vært noen farlige konkurrenter, men jeg er farligere, merk deg det redaktør!!!

Jeg sprøyter med sand,
og tynner med vann,
og vil bli den største i Norges land,
Øye for øye og tann for tann. Tra la la la la . .

Jammen hadde han sangstemme også, og redaktøren som trodde at sandstøvet hadde tettet til stemmebåndene, men det kan jo bare være pristilbudene som ikke stemmer.

Hvordan er det på Vadmyra, mr. Solar Plexus, er det bløt myr der ute?

Nei, der er fast myr, og jeg er i alle fall kommet på fast grunn der, sikkert til manges ergrelse. Vi var jo fler om beinet, og mine anbudspriser ble alt for gode.

Ja, mener du mr. Solar at prisene er så gode at du kan tilbakebetale huskjøperne penger?

Nei, er du gal! Jeg har opp til flere prosjekter gåendes, og det er neimen ikke gull alle sandkorn som glitrer.

Nei, tenkte vi det ikke.

Men nå, mr. Plexus er du kommet helt opp i de rekkene hvori de store tjærebrikerne har vært i før, ja du topper jo listen.

Nei, jeg gjør ikke det ennå, det er en tjærebriker som ligger litt foran, men det er bare et tidsspørsmål når jeg rekker forbi!!

Ja, ja. Mr. Solar Plexus hører altså til VIP.

Den Mystiske Tjæreklatt

Neste intervjuobjekt vi henvender oss til er en Bergensk Tjærebrikerensvenn, vi kan kalle han «Den mystiske Tjærebrikerenklatt».

God dag, «Mystiske Klatt» Dette er fra det kjente litteraturmagasin Sandpapir nr. 1. Vi ville så gjerne høre Deres mening om Tjærebrikerfaget i Bergen, og Tjærebrikermestrene?

Er det gode forhold for tiden for en Tjærebrikerensvenn?

Nei, og atter nei, svarer «Den mystiske Tjæreklatt», innledningsvis.

Vi har alt for lang arbeidstid, for liten lønn og for mye strev for lite.

De vet det, herr redaktør at arbeidstiden tar til kl. 07.00 og skal slutte kl. 16.20, men når vi sitter på arbeidsstedet og drikker kaffe til kl. 07.30, så stikker det ofte et surt mesterfjes inn og får seg til å pukke på *det*. At vi vil begynne å gjøre oss klar til å gå hjem sånn ca. kl. 15.30—45 er jo vår sak, og når vi vil ha disse tidene kompensert i form av dagtid, så vrir tjærebrikermestrene seg slik at man skulle tro at de var til for vår skyld, og ikke vi for deres. Hørt slikt?

Hva med akkorder som gir underskudd?

Ja, det er jo selvsagt mestrenes feil det, som sitter og kontrollerer oppmålingene våre og er så knipen med dagtid, 50% tillegg for dagtid er sånn passelig og det må være et rimelig krav ved lønnsforhandlingene i 1990.

Nå har vi fått denne fortærendes bestemmelsen om at arbeid påbegynt før. 24. 12. 1969 skal måles etter den gamle akkordtariff, men der skal vi lure dere mestre, vær sikker!

Ja men Kjære «Mystiske Tjæreklatt», vi tjærebrikermestre kan jo ikke få kompensert de økende lønnsutgifter hos våre oppdragsgivere?

Ja, men *det* gjør ikke noe for oss, dere kan bare sette opp anbudsprisene deres slik de skal være, så skulle dere ha god råd til det.

(Redaktøren faller litt sammen her. Vet virkelig «Den Mystiske Tjæreklatt» om denne Volumbasillen blant Tjærebrikermestrene?)

Vi velger å forlate denne sinte unge mann, og vil heller begi oss til Nøstet hvor vi treffer:

Nils og Ole

Det sies på fester Det sies i lag,
At Ole og Nils er de billigste i dag.
Med priser så små at vi vet ikke hva.
Med medlemskap i lauget for PVA.
Nu har de også startet A/S PA-NY-KK!
Bare de ikke sliter av seg håret så de må bruke parykk.
Og Ole er ung, men Nils har erfaring,
For overskudd de ernærer seg kun med kavring.

Her har redaktøren også problemer med å komme frem til kontoret til Nils og Ole. Her auler det med tjærebriker, og her er liksom like fullt som hos «Hr. Solar Plexus», men endelig kommer vi til.

Hvordan har *Dere* det da, Nils og Ole? Har dere mye arbeid med Tjærebriking og kalking?

Vi ja, Ja, Vi har mer enn nok, men vi må ha litt mer.
Har dere satt opp pristilbudene nå etter at momsens trengte på?

Nei, svarer Nils og Ole i kor. Vi har satt *ned* prisene vi med 5,6% og venter selvsagt økning i ordremassen.

Er anbudsmarkedet stramt synes dere?

Nei, *det* merker ikke *vi* noe til. Du vet det redaktør at på det prisnivå vi har holdt oss på, og kommer til å holde oss på, så er der såvidt langt sprang til de neste anbydere, at vi aner dem ikke engang.

Det er altså ikke sånn «Øye for øye...»

Nei, gi deg nå redaktør. Kommer du også inn på denne øyeklinikken vi har fått. Vi har der fått malerarbeidet, og vårt firma A/S Pa-Ny (KK) driver med skillevegger.

Unnskyld herr Nils og Ole. Er det Pa-Ny firmaet heter, eller er det Pa-Ny-Kk?

Panykk din stril, nei A/S Pa-Ny.

Ja, ja. Dere har jo hatt arbeid for Haukeland Sykehus før. Var det ikke Adm. bygget dere hadde sist, ja, nett før dere malte Busstasjonen?

Haukeland oss her, og Busstasjonen oss der, nå må du gi deg redaktør med insinuasjoner.

Er det ikke mye å administrere en så stor arbeidsstyrke dere har på 68 tjærebriere?

Nei, svarer Nils og Ole bestemt. Det er alt for lite. 168 tjærebriere hadde vært passelig, men bare vent til vi får ta innersvingen på noen irriterende tjærebriermestre så... .

Og hermed hadde ikke Nils og Ole tid å snakke mer med redaktøren.

Vi hadde så smått tenkt oss til Unge Helge, men han var engasjert på et Søsterhjem så han hadde ikke tid til å oppnere med oss i dag, derfor går turen strake veien til:

Eigil den Smukke

Navnet hadde han fått for sin smukke fremtreden og så fordi han er formann i Tjærebrielerlauget da.

Som formann for tjærebrierne må vi først høre Eigils mening om det som opptar hele Bergens befolkning nå.

Hva synes De Eigil om rådhuset?

Jeg er prinsipielt helt i mot at det bygges slik det nå er tenkt, og vil hevde min røst mot det.

Ja, men du har jo før malt andre sentrumsbygg som er store, vi tenker på Engen 39, da stemte du ikke i mot?

Nei, jeg fikk malerarbeidet der, og kan jeg få malerarbeidet på rådhuset, stiller saken seg selvsagt annerledes.

Ja, mener du at dersom du kan tjene noen slanter på å tjærebriere dette rådhus så kan det bare bygges?

Ja, men jeg er som sagt i mot det.

Javel, nei.

Har du plenty arbeid for tiden Eigil?

Nei, det er helt umulig å komme til med mine anbud. D.v.s. jeg er billigst på noe for BOB i Åsane, Saudalen heter det visst. Saudalen ja. Der skulle være muligheter for en ekstrasfortjeneste tror du?

Ja, jeg kunne jo gjete sauene i Saudalen, Smale Bæ heter det visst, men det vet vel du best redaktør som er stril.

I Saudalen en Tjærebriere skal sette sin fot,

Når han ikke står vil han sitte på en rot.

Denne Eigil Tjærebriere er slett ikke snau.

Der han går med pishen og gjeter noen sau.

Vel, tror De det Eigil. De er jo formann i Tjærebrielerlauget, at De har noen sjanser til å bli formann i Sau- og Småfelaget?

Nei, nei, det vil jeg ikke, det er jo ikke bare Saudalen som går i hodet på meg, bevares jeg har jo andre kunder, og så lenge Hansakorkene smeller, og folk av Bjørgvin trekker ned kontorene hos skattefuten, blir det en råd.

Redaktøren hoppet rett i det, og ville ha en samtale med direktør Helge Bibow i Malermestrenes Landforbund.

Herr Bibow, kan De si oss Deres mening om de Bjørgvinske tjærebriere som har medlemskap hos Dem.

Ha, ha, ha, ha, Adjø!

Hørt slikt. Hva mente direktør Bibow med dette skal tro???

Karst.

BERGENSMESTRENE GRAND OLD MAN

I dette med «Grand Old man», er det ikke alltid at ordet Old nødvendigvis betyr rett oversatt «gammel», og aller minst passer det på artikkelobjektet, men Grand Old man passer bedre oversatt om en mannsperson som har utrettet noe i livet, er i sin beste alder, og bærer sitt livsvirke med pondus.

Om kollega malermester NILS PAULSEN kan man tenke hva man vil, og sogar si det høyt, kjent og respektert som han er i alle kretser som har med malerarbeider, og håndverks foreningsliv å gjøre. Kollega Nils er også av denne type mennesker, som har utrettet bragder i livet, som får tid til alt.

Nils Paulsen er født 14. november i 1909 i Bergen. Etter den vanlige skolegang, begynte han så i malerlære hos malermester Birger Lien i Bergen, hvor han ble utlært og avla svenneprøven i 1930, og hans svennebrev er datert 20. desember 1930. Håndverksbrev ble løst i 1932 og Nils begynte med egen malerforretning 17. september 1932. Etter en beskjeden start, fikk han i 1933 antatt anbud på malerarbeide på Handelens- og Sjøfartens hus i Bergen, et meget stort malerarbeid på den tid, og Nils var da 24 år gammel. Det andre store anbud som Nils fikk antatt var Vinmonopolets nybygg i Walckendorffsgt., også et meget stort bygg. (Red. har hørt ymt om at Nils skulle forhandle med sin oppdragsgiver her, sa oppdragsgiveren at de ikke ville forhandle med læregutten, så han fikk hente sin mester!). Dette forteller litt om den unge malermesters friskhet og pågangsmot. Også A/S SUNDT sitt nye forretningsbygg, Diakonissehjemmet og mange flere storbygg har Nils latt utføre malerarbeidene på, og dette var før 2. verdenskrig.

Etter krigen ble Bredalsgården bygget i Dokken, det største boligbygg i Bergen inntil da og dette ble på folke-
munne kalt for «Millionbygget». Dette hadde Nils da sammen med malermester Tveit fra Os. Bergen Fiskeindustri på Bontelabo teller også med blant de store bygg som ble malt av Paulsens folk.

Frem til 1955 hadde Nils nok utført malerarbeide på en rekke mindre og mellomstore boligprosjekter, men i 1955 fikk han antatt malerarbeidet på Vestbo Mannsverk, et kjempeprosjekt. Dette fikk nok betydning for hans forretning for virkelig da løsnet skredet av boligprosjekter som ble utført av Nils' mesterhånd. Man kan nevne en del prosjekter som BOB Slettebakken, Skytterveien, Lønborg, Høyblokker Smiberget, Prestestien Lavblokker, Vestbo Rådalen, og mange rekkehusprosjekter og andre blokkboligbyggerier. For ikke å glemme Industrihuset i Bergen, og i 1968 Røde Kors nye klinikk i Helleveien. Nils Paulsen mener at han er ansvarlig for ca. 70% av malerarbeidene på boligbyggerier i Bergensområdet.

For tiden har han ansatt i sin forretning 68 malersvenner og læregutter. Sin sønn Ole som juniormester, kontorsjef

og kontorass. Nevnes må også at Nils er vel den malermester som er ansvarlig for det største antall læregutter, gjennom tidene, som er utlært på ett verksted.

Men, som før innledet, Nils fikk tid til så mye. Det er Malermestrenes Forening, Bygningsgruppen og BHIF som også fikk, og fremdeles har hatt megen nytte av Nils Paulsens organisasjonstalent. I styret for Malermestrenes Forening har han vært med i 15 år, og derav som formann i 7 år. Han var formann i Håndverkeravdelingen BHIF i 4 år. Er begynt på 4. året som formann i Bygningsgruppen, og har sittet i direksjonen i BHIF i 7 år. Siden det lokale tariffråd ble opprettet i 1938 og til enda har Nils vært med der, og er med på tariff-forhandlinger på landsbasis.

Nils Paulsen har også vært varamann til Fana Herredstyre for Høyre i 6 år.

For sine virksomme veer innen foreningslivet, er Nils tilstått «DEN GYLDNE PENSEL» fra Drammensforeningen i 1947. Ridder av «Den GYLDNE ^{STILDE} PENSEL» Bergen, 25. april 1950 og tilstått Diplom fra Malermestrenes Landsforbund 20. mai 1950 for fortjenstfullt virke.

Dette er virkelig utmerkelser å vise til, men vi tviler ikke på at det er fullt berettiget.

Nils Paulsen holdt sin 60. års dag 14. november 1969, og vi som der var tilstede fikk bevis for at Nils har mange venner, til og med K. Nesbak Landsforbundets formann var der møtt frem, sammen med mange fra ulike laug etc. i Bergen.

Vi vet at Nils har vært og er en god familiefar. Han har bygget et meget pent hjem på Fjøsanger for seg, sin kone Esther og deres 4 barn. Og Barna har hos Nils fått gode starter i livet og er fremfødde hver på sine kanter, med yngstesønnen Ole som juniormester i malerforretningen.

Vi hilser deg Nils, post festum, i anledning 60 årsdagen, og ønsker deg mange gode år i fremtiden.

Karst.

Fra Smiberget.

SLIK søker man om skattelette

Etter utallige oppfordringer fra meg selv, skal jeg enda engang trykke nedenfor nevnte Bønn om skattelette som ble skrevet og innsendt til Masfjorden herredstyre, en gang i slutten av «de harde trettiåra.»

Ikke vet redaktøren om bonden fikk skattelette, men mener at han var det vel undt, og samtidig tildelt en eller annen dikterpris.

Mine lesere, her har De bønnen ordrett sitert:

Jeg løfter ærbødig paa hatten
og beder saa pent jeg formaar
at jeg maa faa fratræk i skatten,
jeg greier den ikke i aar.
Jeg sænke vil bønligt min tone,
at true gaar slet ikke an.
Jeg byder halvt hundrede krone,
men mere jeg greie ei kan.

Min intægt er liten Gudbære,
og driftskapitalen er endt.
Jeg kan mig nu neppe ernære,
Ja, er det ei daarlig bevendt?

INTERLIGHT TAKMATT

et NYTT og enda bedre Interlight-produkt

- * Overlegen dekkevne
- * Gode arbeidsegenskaper
- * Gir helmatt flate
- * Sprøytes — rulles — strykes

Ta et tak — og bli overbevist.

International
et merke med verdensry

Mit jordbruk har liten avkastning,
saa lite og prisene smaa,
og dertil formeget belastning,
balanse jeg ei kan oppnaa.

Mit jordstykke har været badet
i solskin og tørke i vaar,
og jorden av frostbrand er skadet,
en ynkelig avling jeg faar.
Min jordbruksintægt er for liten,
den langt fra kan nu strække til,
og intet jeg nu har ved siden
her smalhans forfølge mig vil.

Jeg er som en druknende svømmer
der stevner mot grønkledte strand,
men kræftene faafengt uttømmer
og næsen er tidt under vand.
Mens jeg over avgrunden henger
jeg brøler fortvilelsens skrik.
Jeg kan ikke greie det længer.
O, frels mig før jeg ligger lik.

Jeg løfter ærbødigt paa hatten
og beder i velvalgte ord
at jeg maa fratræk i skatten,
thi vitterlig er den for stor.
Vend blikket fra skoler og veier,
fra Nordbygdens kirkeidé
til dem som nu snart intet eier,
paa dem maa I nærmere se.

Jeg løfter ærbødigt paa hatten,
paa forhaand jeg takker saa ømt
for at jeg faar fradrag i skatten,
hvorom jeg saa lenge har drømt.
Taknemlig det er jeg uhyre,
jeg ytre det vil paa min vis,
og derfor jeg stemmer min lyre
og synger til herredets pris.

v/ Karstein.

Malermestrenes Andelslag i Bergen

Forretning i vekst

Det var med positiv forventning at kollega Nils Paulsen, Eigil A. Henriksen m/flere, samt styret i Malermestrenes Andelslag i Oslo, i 1967 tok initiativet til å opprette Malermestrenes Andelslag i Bergen.

Andelslaget i Oslo, som hadde vært i drift en del år, hadde jo vist særdeles gode resultater, og dette måtte vel også kunne oppnåes i Bergen.

Initiativet ble som sagt tatt, og Bergensavdelingen startet 15. september 1967 med lokaler i Øvre Sandviksvei nr. 10, og med nyansatt bestyrer HARALD HJELLE.

Etter over 2 års drift, kan man slå fast at forventningene til driften fullt ut har vært innfridd, og kanhende vel så det. Med den spede omsetning fra 15. september 1967 og ut det året var omsetningen:

	Kr. 44.000,00
1968.	Kr. 455.000,00
1969.	Kr. 755.000,00

Omsetningstallet for 1969 er cirka i det regnskapet ikke er helt avsluttet.

Det var vel initiativtagerne litt fremmed at omsetningsøkningen skulle være så eksplosiv, men man kan si at deres klarsyn har vært godt fremsyn.

Disse opplysninger har redaktøren fått hos bestyrer H. Hjelle en årle mandagsmorgen vi sitter og snakker Andelslag på Andelslagets kontor. Harald Hjelle opplyser at der pr. dato er 22 medlemmer i laget her i Bergen, og de fleste av disse er vel ikke alltid helt informert om driften, og det var da en tanke å gi en del opplysninger, og fremtidsønsker for Andelslaget her i Sandpapir nr. 1. I 1969 ble der valgt en tilsynskomite og arbeidsutvalg for Bergensavdelingen og heri sitter Egil Knudsen som formann og med Nils Paulsen og Kåre Hellevang som medlemmer.

La det bli sagt, og med adresse til de ansvarlige. Man tar sikte på å få Egil Knudsen valgt inn i Styret for Malermestrenes Andelslag, og dette må være et rimelig krav at en kollega fra Bergen blir innvalgt der når omsetningen her er så stor som tilfellet er, og man må gå ut fra at

Bestyrer Harald Hjelle.

omsetningstallene for de fremre år øker på. Mens redaktøren og bestyrer Harald Hjelle sitter her i prat, blir vi til stadighet avbrutt av medlemmer som kommer på lageret for å hente materialer, og Hjelle, som den ivrige mann han er for laget, er ikke sen om å ekspedere. Det er blitt litt av en oppgave dette for Hjelle ser det ut for, så det er tydelig at dem som har ansatt Hjelle i sin stilling har gjort et godt valg, og ære være dem for det. Personer som går fullt og fast inn for sin stilling og arbeidsgiver er i dag gull verdt, og Hjelle blir ivrig når han snakker om Andelslagets fremtid.

Det er ikke bare maling her forhandles. Vareassortimentet er utvidet. Her skaffes tapeter. For et firma i Skien, vi tør nevne at firmaet er Finn Gjærum A/S, er her utlagt prøver på gulvtepper og gulvbelegg i mange utvalg. Tapetene fåes fra Oslo, men Hjelle håper på å få fast leverandør i Bergen. Et rimelig ønske. Trøer og stier, hengestellinger, vaskemidler, verneutstyr. Her er demonstrasjon av høytrykksprøyter, som Hjelle håper på Andelslaget kan bli forhandlere for. Her er malinger og malingsmaterialer/verktøy fra alle fabrikker i landet og kort sagt: Her er absolutt alt til faget henrørende, som man sa i svunnen tid.

I Øvre Sandviksvei 10 leier Andelslaget totalt ca. 200 m² men bare 120 m² kan utnyttes. Hjelle forteller at laget er i markedet etter andre bedre egnede lokaler, men man har til nå ikke funnet noe mer tjenlig enn det man har, men der arbeides fortsatt med saken.

Bestyrer Hjelle mener at omsetningen i inneværende år overstiger 1.000.000,00 og det er klart at til mer virksomheten blomstrer, desto større blir behovet for bedre plass. Starten i omsetningen nå i januar 1970 har vært over all forventning, og det ser derfor ikke ut som om sosialistpressens momsespøkelser har skremt malermestrene og deres kunder.

Malermestrenes Andelslag åpner kl. 07.00 hver morgen, unntatt lørdag, og dette har den store fordel kontra fargehandlerne, som åpner kl. 08.30, at malermestrene, og/eller deres svenner ofte har bruk for materialer så tidlig, og da

er det bare å kjøre til Hjelle, så blir man ekspedert. Dette med å gå til Andelslaget kan også bli en tilvennings sak for svennene. Har en svenn først vært på Andelslaget en gang kommer de gjerne igjen. Her får man alt man trenger til dagens jobb.

På redaktørens spørsmål om styret i Malermestrenes Andelslag ofrer vår avdeling den fornødne oppmerksomhet, svarer Hjelle at d.herrer Samuelsen og Svele besøker oss her et par ganger i året, og deres interesse for Bergensavdelingen er stor.

Det må også nevnes at mange malingsfabrikanter, som før ikke har hatt så stor innpass hos de Bergenske malermestre, har fått sin oppblomstring via Malermestrenes Andelslag, og det skal vi malermestre være glad for. Malermestrene gleder seg over at produsentene, som lager høyverdige produkter, får den fremgang og salg for sine varer som de fortjener. Det er altså salgsfremmende for malingsfabrikkene å satse på M.A.L. og red. bem. til fabrikkene: Les denne setning minst en gang til!

Som kjent får medlemmene en bonus på sine årskjøp. F.t. er denne bonus på 15% som blir innsatt på pensjons-

fond i bank, med rett til uttak etter 5—10 eller 15 år. Bonusbeløpene blir først beskattet ved uttak. Her kan man altså sikre seg en økonomisk bekymringsfri alderdom, for det medlem som virkelig kjøper en del gjennom årene, kan bonusbeløpene bli virkelig store penger. Dette tiltaket er så gjennomført klokt og fremtidsrettet, at man må gi all ære til dem som oppfant løsningen og ideen.

Til slutt Harald Hjelle. Hva ønsker De av Malermestrenes Andelslag i fremtiden?

Flere medlemmer. Utvidelse av vareassortimentet. Nye bedre egnede lokaler. Bergens representasjon i styret for Malermestrenes Andelslag, og i det hele tatt all mulig fremgang for Andelslaget og dets medlemmer, slutter bestyrer Hjelle.

Redaktøren må bare få gratulere med de gode resultater som her er oppnådd. Det er ikke tvil om at Malermestrenes Andelslag hadde sin berettigelse i Bergen, og det vises nå at laget virkelig teller med blant de store forretninger i denne sektor. Måtte Malermestrenes Andelslag få all mulig lykke og fremtid.

Karst.

Fra lageret.

Malermestre til Deres tjeneste.

KAARE HELLEVANG Paradis. Tlf. 72 734	NIC. HELDAL & SØN Kontor: Arne Garborgsgt. 1a. Tlf. 92 909 Lager: Strandgt. 81. Tlf. 16 859
NILS PAULSEN Nøstegt. 65. Tlf. 13 845	EIGIL A. HENRIKSEN Ibsensgt. 99. Tlf. 97 430
TRYGVE JOHANNESSEN Gimleveien 21. Tlf. 92 447 — 93 134	JAN CHR. SØRAA Rogagt. 13. Tlf. 91 658
OLE TOLLEFSEN Kringsjåvei 53. Tlf. 60 876	MAGNUS LIE N. Murgård 2. Tlf. 33 142
EGIL KNUDSEN Ole Vigsgt. 4. Tlf. 17 440	BIRGER MICHELSEN Solheims Tverrgt. 4. Tlf. 98 349
ERLING NORDGULEN Hesjaholtveien 40. Tlf. 65 741	EINAR GULLAKSEN Hordagt. 88. Tlf. 98 256
NORVALD RYKKJE Gl. Breiviksvei 10. Tlf. 57 383	INGV. ELDHOLM Øyjordsvei 45. Tlf. 56 278
ERLING LØTVEDT H. Hårfagesgt. 2. Tlf. 32 047	ARNE M. MJELDE & SØN Nesttunvegen 63. Tlf. 72 375
LEGREID & STUBSVE Vestre Torvgt. Tlf. 68 918 — 44 449	KNUT HANSEN Strimmelen 24. Tlf. 80 254
LEIF THORSHEIM & SØNN Fjøsangerveien 20. Tlf. 92 998	JAN ZACHARIASSEN Kroken 4. Tlf. 11 796
KARSTEIN STENE Jægermyren 4. Tlf. 58 890	

«Kulturproblemer» ble skrevet da Tyskland kapitulerte i 1945, og artikkelen fikk i september god plassering i Norges Håndverk. I årenes løp kom artikkelen bort, og etter forgjeves søken etter et eksemplar i Bergen, skrev jeg til direktør Einar Høstmark og fikk da en fotostat av artikkelen og et hyggelig brev.

Når nå også Sandpapir Nr. 1 presenteres ved festbordet, til vårt landsmøte på Voss, sendes min hilsen og hyllest til tidens menn i vårt fag.

Noe bedre vedlegg vet jeg ikke, enn å minnes, hva jeg skrev, mens nervene ennå var ømme etter 5 års tyskervelde.

Halfdan Hansen.

Kulturproblemer

Nazistenes forsøk på å erobre verdensherredømmet er brutt sammen. Deres påstand om å ville løse arbeidsledighetsproblemet var et skalkeskjul, og dog var det vel denne påstand som mer enn noe annet bidrog til å gi nazistbevegelsen en faretruende styrke og preget den som et religiøst korstog, hvor blod og jern skulle være de forløsende sakramenter.

I mellomkrigstiden sted de arbeidsløses tall til faretruende høyder, og bare i de tre største industriland ble omkring 30 millioner arbeidere med deres familier uten eksistensgrunnlag under forhold som for mange syntes å skulle bli av permanent varighet.

Tross mange advarende røster ble produksjonen og omsetning bremsset og fordyret ved øket tollpålegg, omsetningsavgifter og den økende strøm av andre restriksjoner som stadig sterkere gjorde seg gjeldende.

Disse økende byrder på arbeidslivet evnet dog ikke å bringe bedre harmoni i forhold mellom produksjon og forbrukerevne, og den eneste som midlertidig avskaffet arbeidsløsheten var Hitler, som satte hele folket i arbeid med produksjon av krigsmateriell.

På dette skråplan var bare to ting mulig. Enten måtte den ensidig uproduktive krigsproduksjon bringe landet til økonomisk ruin, eller også måtte en overraskende mekanisert krigsførsel bane vei for tysk verdensherredømme.

Endelig etter fem tunge år er dette historiens farligste angrep på folkestyret knust, og nytt håp om fredelig løsning av økonomiske problemer reiser seg. Nytt håp om å oppheve den ulikhet for loven som bryter ned levekårene i det almene arbeidsliv, eller vil det sosial-militære system vi nettopp har befridd oss fra, overvinne oss ved stemmedelnes hjelp?

Det diktatoriske kontorstyre med ofte vilkårlige stormangrep brer seg stadig mer og finner tiltro også i folkestyrte land.

Under disse forhold var det god grunn til å vente at våre samfunnslæger og sjelesørgere på det materielle område — sosialøkonomene — ville peke på økonomiske retningslinjer som bør herske i forholdet mellom mennesker, retningslinjer som kan muliggjøre en sunn harmonisk utvikling av arbeidslivet og gi vår tid og kommende slekter

almen andel i den store kulturarv som gjennom vitenskap og teknikk står til menneskenes disposisjon i dag.

Men i så henseende blir vi ofte skuffet, og det er forstemmende at professor Thomas Sinding i fjor, da vårt land på femte året lå under krigens lov, som lærebok ved universitetet utga et sosialøkonomisk verk «Varepriser og inntektsfordeling», som i så liten grad viser forståelse for det faresignal som med ildskrift synes å lyse for menneskene fra universet:

«Kan vi ikke tilfredstillende besvare og løse det alvorlige problem — arbeidsløshet og nød som følge av tekniske fremskritt — da må vår sivilisasjon gå til grunne og følges av bitre kamper om nye former for menneskelig samvirke eller makthaveri.

På stadig flere områder går produksjonsevnen opp i større høyder enn forbruksevnen gjør det mulig å omsette, og i denne forbindelse uttalte jeg i 1923 at «man skulle tro det var nødvendig å begynne eksport til månen for å bli av med overfloden her på jorden og derved oppnå flere arbeidsmuligheter».

«Varepriser og inntektsfordeling» bekrefter hva jeg uttalte 1941 i artikkelen «Sosialøkonomene har ansvaret», og likeså hva den danske professor Harald Westergaard har uttalt: «Den herskende sosialøkonomiske lære er en sinnrik oppkonstruert tankebygning, men den mangler fundament».

I «Varepriser og inntektsfordeling» side 9 uttaler professor Sinding: «Sosialøkonomien kan aldri avgjøre for menneskene hva som er rettferdig eller moralsk viktig.»

Videre heter det at vitenskapen må være objektiv og ikke la seg forlede til subjektive synspunkter.

Hos professoren er denne objektivitet blitt helt intetsigende i avgjørende spørsmål, idet han uttaler seg i overensstemmelse med de herskende økonomiske maktforhold, hvilket, tross all tale om objektivitet, tilkjennegir en utpreget subjektiv politisk innstilling av konservativ karakter.

Han opptrer ikke da som sosialøkonom og samfunnslæge, men som den skriftkloke jurist dyrkende lovens bokstav.

Med en sådan innstilling ville han på Galileis tid ha stått på pavens side og i overensstemmelse med den herskende mening erklært at jorden var flat og at Galilei var en kjetter og opprører når han kunne påstå at jorden var rund.

Heldigvis ser et voksende tall sosialøkonomer med mer vitenskapelig alvor på sin oppgave, og bl.a. kan den amerikanske professor Frank Graham gi et meget objektivt uttrykk for hva som er rettferdig eller moralsk riktig, f.eks. i følgende:

«En virkelig ufortjent inntekt er det når noen mottar utbytte uten på noen måte å delta i produksjonen ved gjentjenester. De mest betydningsfulle av sådanne inntekter er de som skyldes jordens voksende grunnverdi. Den som nyter godt av disse, gjør intet for å frembringe dem.

Han bare venter mens samfunnet arbeider og vokser, inntil han kan innkassere fordelene. Disse fordeler får han på bekostning av alle virkelige produsenter, enten de er arbeidere, arbeidsgivere eller kapitalanbringere. Renteavgift til samfunnet av de fordeler som grunnverdien representerer, kan ikke virke hemmende på næringslivet, men vil tvert imot stimulere dette og lette dets skattebyrder.

Grunnverdien er et fellesbytte av samfunnets fremgang og bør sikres for de felles oppgaver. Vitenskapelig beskatning innebærer at vi må overføre skattebyrden fra det produktive arbeidsliv, som nå må bære den, til sådanne inntekter som i sannhet er ufortjent.

«Dette bør skje skritt for skritt, men veien vi må gå ligger klart for oss.»

Professor Graham og mange med ham har dog funnet fram til et fundament å bygge på der hvor våre ledende økonomer flyter i vannet med fare for at vi alle skal drukne.

Her skal vi begrense oss til det for byene stadig påtrengende kulturproblem — boligsaken — som i «Varepriser og inntektsfordeling» bare er gjenstand for overfladisk behandling. Side 257 står:

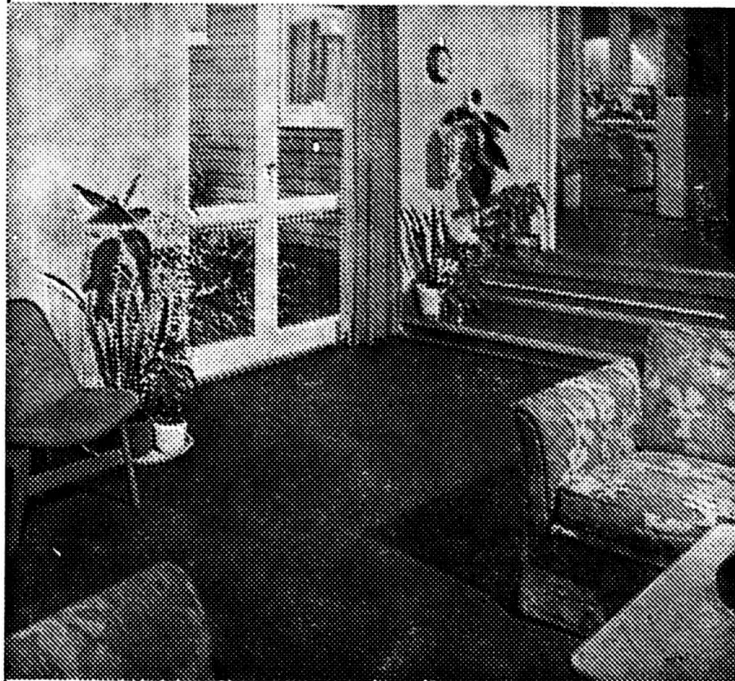
«Det er en given etterspørselskurve etter boliger og kontorer, og mengden av tomter er likeledes gitt. Når tomteskatten ikke påvirker etterspørsel og tilbud, kan den heller ingen virkning ha på husleien.»

Denne påstand er misvisende og i strid med kjennetegn. Innen enhver by ligger store byggearealer ubenyttet selv når bygrensene må utvides. Men bare få av tomtene er til salgs, tross skrikende boligmangel og mange ledige hender som mer enn gjerne vil bygge boliger.

Fordi tidlig kjøp av fremtidig byggegrunn hører til de mest utbyttestøtende pengeanbringelser. Tomtene behøver intet vedlikehold og foreldes ikke således som arbeidsprodukter — skip, bygninger o.l., nei grunnens verdi fordobles tvert imot år om annet ved samfunnets vekst og virke. Er det nå virkelig et alvorlig ønske å løfte vårt folkeliv opp i bedre kulturforhold, da må den første og største oppgave være å bedre levekårene og gi det almene folk evne til å bo i bedre boliger og få revet de tusener overbefolkede rønner i våre byer. I disse usanitære, til dels

LINT
OG STILIG I STUEN

Odd Bee

LINKO STRAPTAS V

nålefilt med vaffelbaksid kan legges løst eller festes med tape. Deilig brukskvalitet i 8 moderne farger i 2 m bredde.

LINKO STEPP

tuftet vegg til vegg teppe av 100 % acryl med vaffelbaksid. 7 farger til varig bruk og glede, tilskjæres fra helrull.

LINKO MARBLEX

vinyl på filt er en utsøkt vare for det stilfulle interiør. 8 miljøriktige farger. 2 m bredde.

 Linko
a-s Linoleumkompaniet

fuktige boliger starter nye slekter sitt liv under ugunstige forhold — og hva gjør vi for å motarbeide dette?

Jo, dersom noen våger å gjøre sine hus bedre skikket til bolig for mennesker, eller de bygger nye boliger, da straffes de med større skatter, som om det var en samfunnsfiendtlig handling å bygge flere og bedre boliger. Derfor er det også makeligere og gir større utbytte å spekulere i tomteverdier for den som har penger å avse og tid til å vente, enn ved å bygge boliger som gir rikelig arbeid og flere heimer.

Vi kan bare minnes at arealene i Ytre Sandviken i løpet av seksti år er steget i verdi fra 10 kroner til 8000 kroner målet, ja mange steder betydelig mer. I dette tidsrom har den opprinnelige salgsverdi steget gjennomsnittlig mer enn 1300 prosent årlig.

Så flotte resultater kan ikke noen gren av arbeidslivet prestere, og de som har delt fortjenesten mellom seg har intet gjort for å skape disse verdier, men bare ventet på samfunnsutviklingen inntil de har kunnet beslaglegge mest mulig av andres arbeidsutbytte — ti de prektige byggearealer er skapt av Vårherre og kommunikasjonene av samfunnet.

Sosialøkonomisk sett står denne grunneierinteresse på linje med de nordafrikanske sjørøverstater, som i sin tid tiltok seg eierett over Middelhavet og årlig krevde store pengesummer av sjøfarende nasjoner.

Som bidrag til studiet av varepriser og inntektsfordeling er det ganske interessant å bemerke at mens det ovennevnte distrikt i Bergen har fordoblet sin grunnverdi 800 ganger, har timelønnen i de fleste byggelag steget fra 30 øre til kr. 1,80 i samme tidsrom.

Her utgjør lønnsstigningen mindre enn 1 prosent av veksten i grunnverdi, forhold som gir god grunn til å anmode våre sosialøkonomer om å gå inn for studiet av disse merkelige forhold med større respekt for sannheter som ligger skjult bak en tilsynelatende glitrende overflate.

Hva har økonomene pekt på og hva har samfunnet gjort for å avskaffe den permanente bolignød, denne folkelivets fiende som gjør så meget av vår kultur til en hul frase?

Jo, samfunnet har ofret millioner på overkapitaliserte boligkomplekser med påfølgende kapitalnedskrivninger, således at de som bor i disse hus stort sett betaler halve leien, og de som ikke bor der betaler den annen halvdel for å dekke omkostningene. Skattebyrden sørger nok for at de som virkelig trenger bedre boliger ikke har råd til å bo i de nye hus, men blir i de gamle rønner.

Som gode menn må vi vel tilgi disse som ved sådan boligpolitikk leker blindbukk med dette alvorlige kulturproblem uten å lytte til de gode erfaringer fra en annen boligpolitikk i verden der ute.

Enn om vi forsøkte det som bl.a. Sydney i Australia er et så glimrende eksempel på. I 1908 hadde også denne by med en halv million innbyggere vanskelige boligforhold.

Røster hevet seg også der for at samfunnet skulle bygge boliger, men byen hadde menn som hevdet at det førte til bedre resultater å fjerne eiendomsskatten fra arbeidsproduktet — bygningene — og utligne den hele skatt bare på grunnens markedsverdi uansett om den er bebygd eller ikke.

På dette grunnlag fikk byen en utvikling som langt overgikk landets andre byer. I løpet av 17 år ble innbyggertallet fordoblet til over en million, og dog ble denne sterke folkevekst overgått av byggevirksomheten, som nevnt å vedlikeholde et rommelig boligmarked, hvilket også viser seg deri at 86 prosent av byens leiligheter i 1925 hadde 4 værelser eller mer. Den nye brua over havnen i Sydney som ble ferdig i 1930 og er et av verdens kostbareste bruanlegg, forrentes vesentlig ved en tilleggsatt på de økede grunnverdier brua skapte i de omliggende distrikter. Det rikelige tilbud av ledige tomter skapte stort oppsving i egn hjem-bevegelsen uten bidrag fra kommunen.

Dennes oppgave var bare å åpne byggearealene ved gateanlegg og ledningsnett. Uten offentlig millionrulling utfoldet boligbyggingen seg i et omfang som burde vekke levende interesse hos alle arbeidslivets og boligsakens menn og anspore våre sosialøkonomer til å bryte nye baner med klarere linjer i deres av labyrinter så spekkede vitenskap. Gjennom all uklarhet må det ikke glemmes at det som stimulerer arbeidslivet bidrar til å gjøre samfunnet rikere, og det vil både i teori og praksis vise seg at neppe noen annen reform kan gi sådan stimulans på linje med en sterkere beskatning av grunnverdiene.

I Bergen utgjør eiendomsskatten 8 av tusen, og loven tillater allerede at skatten på bygningsverdien kan nedsettes en halv promille årlig til minimum 2 promille, og den øvrige del av skatten utlignes da på grunnverdien. Utgjør denne fjerdedelen av byens eiendomsverdier, vil skatt på bygninger etter 12 års forløp bli 2 promille og på all grunn 26 promille uansett bebygd eller ikke. Allerede innledningen av en sådan reform vil gjøre det ulønnsomt å holde tomter i spekulasjonspriser, og tilbud av tomter vil ha økende tendens.

Kjensgjerningenes tale er tydelig, og det kan uten tvil sies at vår sivilisasjons skjebne avhenger av om våre vitenskapsmenn er ansvarsbevisste. Objektivt må de søke sannheten med åpne sanser.

Men å påstå at den vitenskap som skal kartlegge det økonomiske forhold menneskene seg imellom og overfor samfunnet, aldri kan avgjøre eller påvise hva som er rett eller moralsk riktig, det er en vitenskapelige falitterklæring som søker å dekke over den økende forvirring som de siste årtiers byråkratiske inngrep i arbeidslivet har ført med seg, inngrep som medfører økende ulikhet for loven og står i strid med folkestyrets idé.

Når jeg under denne noe hårdhendte kritikk særlig har berørt forhold omkring boligsaken, er det fordi det i denne foreligger erfaringer som kaster lys også over andre områder i økonomisk forskning.

I byene har boligsak og arbeidsløshet mange berøringspunkter felles, og det er berettiget å stille det krav til våre sosialøkonomer at også de upartisk gir sitt bidrag til arbeidet for å heve kuturnivået for vårt arbeidsliv og vårt folk.

Og den første betingelse må da være å tilrettelegge det økonomiske grunnlag for å bedre boligforhold — bedre hjem — ti det er fra hjemmene enhver menneskelig kultur må hente sin styrke.

Halfdan Hansen.

Sang for Kvinnen

Mel.: En dollarprinsesse.

Kvinnen vår hyllest fortjener.
Henne vi vier en sang.
Av skapningens tall fenomener
står hun jo høyest i rang.
Hun er vårt hjerte nærest,
hun er vår hedersgjest.
Alltid i tankene kjærrest.
Hun setter «spiss» på vår fest.

Kvinnen i dag er den samme
mangfoldige skapning som før.
Hun aldri på Eva gjør skamme.
Det sier vi som en honnør.
Hun er like øm og yndig,
like så god og snill.
Hun er like skjønn, like syndig.
Den dyreste skatt som er til.

Denne vår hyllest skal være
til kvinnene helt generelt,
men vi vil den adressere
til kvinnene helt spesielt.
En hjertelig takk for strevet
skal syklubbens damer ha.
Det Stigende Fond har de hevet.
For dem vil vi rope HURRA!
Fritt etter Bj.

Takk for maten

Mel.: Santa Lucia.

Bore me plucca
ock me ha drucca
rett no me trøtna
stivna i føtna
Alle vi skal no
på italiano
syngja ein tone
men unizone.

Til alle donna
som her er coma
pudra og pynta
hurra me grynta
for alle fortizz-mo
hyggja dykk alle
med fine kalle.

Tacca fø mati
il cameradi
stappa i mago
kan ikkje klago.
No milo teppo
vilja me steppo
røyk di tobacco
godt sca da smaco.

So vara mio
slutta me boro
so sca me sio
ha oss litt morro.
Ta da legato
dric moderato,
gacc heim på føto
un poco trøto.

Ved punsjebollen

Mel.: På Eidsvoll stander en sagaball.

I vår forenings mange år
vi oss om Bollen lot oss samle,
og av dens innhold tok oss en tår
som frydet unge og gamle,

∴ som lot oss glemme døgnets strid
i festens strålende haller,
som stålsatt' viljen til kunst og flid
når hverdags-arbeidet kaller. ∴

Den skal oss samle om felles sak
ei blott i festlige stunder,
men skape brorskap hver arbeidsdag
så felles fremskritt den grunner,

∴ harmonisk farge på livet gi
for håndens, åndens yrke,
gi fest og arbeid harmoni,
gi hjem og samfunn styrke. ∴

Den bollen som nå på bordet står,
den vekker strålende minner
om festligheter i svunne år,
hvis make neppe vi finner,

∴ er enn dens innhold svakt mot før,
slik som vår tid det krever,
så skaper den dog festhumør,
for Bollens ånd den lever. ∴

MEN DENNE REGNINGEN HAR JEG DA BETALT FØR!

De vet De har betalt den – men De kan bare ikke finne kvitteringen samme hvor De leter. En fortvilet og pinlig situasjon, som De aldri vil bli utsatt for – dersom De betaler med sjekk.

Sjekken, som blir arkivert i banken, er påført mottakers kvittering.

Banken kan således lett bekrefte alle Deres betalinger. En konto i banken byr dessuten på en rekke andre fordeler: Den gjør det – under ellers like forhold – lettere å oppnå lån, den berettiger Dem til bankteknisk assistanse på en rekke områder, den muliggjør bruken av bankens mange og hendige betalingsmidler, som f.eks. bankgiro og sjekk. Selve kontoen danner et ypperlig grunnlag for Deres regnskap.

Bli kontokunde i Bergens Privatbank. Det vil De være tjent med – og det vil De tjene på.

BERGENS PRIVATBANK

Vi produserer:

Flaggstenger /m stol

(Vi monterer på stedet)

Svingbare klestørke-

stativer (Galvaniserte)

Skyvbare stålrørs-

stiger og

Hengestellinger

for malermestre.

JA-MEK INDUSTRI

Stend - Tlf. 76970

Butinox beis har bestått langtidsprøven i praksis

I sol, vind, regn, storm, kulde og varme har Butinox bevist sin overlegne vannavvisende og langtidsimpregnerende evne. I årevis. Butinox danner ingen hinne eller belegg utenpå trepanelet som kan flasse av, sprekke eller slites vekk. Den impregnerer ved å trenge inn i - og bli ett med selve veden. Den demper ikke - men fremhever treverkets levende struktur.

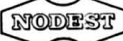
Butinox leveres i en serie lysekte farger. Anbefalt av Statens friluftsråd og norske arkitekter. Butinox er lett å påføre. Den hverken skjolder eller striper. Kan også benyttes innendørs. Luktfri etter opptørk.

BUTINOX

vannavvisende
langtidsbeis

Be fargehandleren gjøre vannavvisningsprøven for Dem.

Nordiske Destillationsverker A/S, Tollbugt. 25, Oslo 1

Malerfagets sang

Mel.: Fjellsangen.

Det sies på fester, det sies i lag,
å male det er et vidunderlig fag,
for tenk alle toner,
som håndverket kroner,
det er som musikk til et høystemt kvad.
Vi eier i farver det edleste gull,
som ikke fortæres og ikke blir muld,
men alltid vil skinne
i strev og i minne,
og gylle din livsvei med favner fall.

Vi elsker vårt fag, for det er oss best,
det er i seg selv jubileumsfest,
for alle de evner,
som fremtiden jevner
for håndverkets sak når det røyner mest.
Om tidene skifter med vekslende kår,
et håndverk er dog den kultur som er vår,
i det kan vi ane
en frihetens fane,
som lyser oss vei mot de nye år.

Men skulle det hende at tankene gikk
til alt dette strev du med årene fikk,
med skjema og priser
og bøker som viser
hva du har benyttet til bil og til trikk.
Vi glemmer systemet «det mektige vi»
og maler en blomst fra den ensomme sti,
og holder i ære
den fedrenes lære
at håndverk må bygges med høytid i.

Lars Aasen.

Breplasta skjøtemasse Spærrgrund Toptex Multakolore Bretex olore Bretex Toptex Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgru
Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 65an Spærrgrund Toptex BrBreplasta 65an B 58 Breplasta skjøtemasse Spærrgrund To
PL 50 Breplasta 65an Bretex Spærrgrund Multakolore Syrakaleplastaskjøtemasse Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 6
Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgrund PL 50 B 58 Multak Eniplast Spærrgrund PL 50 Brepasta 65an Bretex Spærrgru
Breplasta skjøtemasse Spærrgrund Toptex Multakolore Bretex olore Bretex Toptex Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgru
Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 65an Spærrgrund Toptex BrBreplasta 65an B 58 Breplasta skjøtemasse Spærrgrund To
PL 50 Breplasta 65an Bretex Spærrgrund Multakolore Syrakaleplastaskjøtemasse Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 6
Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgrund PL 50 B 58 Multak Eniplast Spærrgrund PL 50 Brepasta 65an Bretex Spærrgru
Breplasta 65an B 58 Breplasta skjøtemasse Spærrgrund Toptex Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgrund PL 50 B 58 Mu
Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 65an Spærrgrund Toptex Breplastaskjøtemasse Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 6
PL 50 Breplasta 65an Bretex Spærrgrund Multakolore Syrakal Eniplast Spærrgrund PL 50 Brepasta 65an Bretex Spærrgru
Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgrund PL 50 B 58 Multak Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgrund PL 50 B 58 Mu
Breplasta skjøtemasse Spærrgrund Toptex Multakolore Bretex Breplasta 65an B 58 Breplasta skjøtemasse Spærrgrund Top
Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 65an Spærrgrund Toptex Breplastaskjøtemasse Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 6
PL 50 Breplasta 65an Bretex Spærrgrund Multakolore Syrakal Eniplast Spærrgrund PL 50 Brepasta 65an Bretex Spærrgru
Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgrund PL 50 B 58 Multakolore Bretex Toptex Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgru
Breplasta skjøtemasse Spærrgrund Toptex Multakolore Bretex Breplasta 65an B 58 Breplasta skjøtemasse Spærrgrund Top
Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 65an Spærrgrund Toptex Breplastaskjøtemasse Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 6
PL 50 Breplasta 65an Bretex Spærrgrund Multakolore Syrakal Eniplast Spærrgrund PL 50 Brepasta 65an Bretex Spærrgru
Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgrund PL 50 B 58 Multakolore Bretex Toptex Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgru
Breplasta skjøtemasse Spærrgrund Toptex Multakolore Bretex Breplasta 65an B 58 Breplasta skjøtemasse Spærrgrund Top
Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 65an Spærrgrund Toptex Breplastaskjøtemasse Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 6
PL 50 Breplasta 65an Bretex Spærrgrund Multakolore Syrakal Eniplast Spærrgrund PL 50 Brepasta 65an Bretex Spærrgru
Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgrund PL 50 B 58 Multakolore Bretex Toptex Multakolore Eniplast Syrakal Spærrgru
Breplasta skjøtemasse Spærrgrund Toptex Multakolore Bretex Breplasta 65an B 58 Breplasta skjøtemasse Spærrgrund Top
Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 65an Spærrgrund Toptex Breplastaskjøtemasse Syrakal Eniplast Bretex Breplasta 6
PL 50 Breplasta 65an Bretex Spærrgrund Multakolore Syrakal Eniplast Spærrgrund PL 50 Brepasta 65an Bretex Spærrgru

Fingø

fra
fabrikken som lager

MALING FOR FAGFOLK

FINN GJÆRUM A/S Kjemisk teknisk fabrikk, Skien

Telefoner: Skien 20 726 - 24 695 - 25 826
Oslo 26 03 94

ALKYDTYPER

Helmatt
Fløyel
Silkematt
Mix
Blank
Gulvolje

PVA-TYPER

Invendig matt
Innvendig blank

UTVENDIG

HUSMALING

Forsterket oljemaling

PARKETTLAKK ALT I MALERVERKTØY

NEODON

PVC FILTBELEGG

ROSSELLA

PVC FILTBELEGG

RIBBLE

HELDEKNINGSTEPPER

KISTLER

HELDEKNINGSTEPPER

MINERALUX

STRUKTURMALING

Mineralux fasademaling er på acrylbasis og skiller seg ut fra vanlige malingtyper ved en særpreget, kornet overflatestruktur.

Mineralux fasademaling egner seg spesielt godt til gamle og nye pussede fasader, betong, tegl, tidligere malte flater, Eternit o. l. På særlig sterkt sugende underlag bør det grunnes med Mineralux seis før maling.

Mineralux har god dekkevne og gir en elastisk malingsfilm som tillater fuktigheten i underlaget å slippe ut (diffusjonsåpen).

Mineralux fasademaling gir en matt, skjoldfri flate og leveres i en rekke vakre farger. Den er tilsatt sopp- og bakteriedrepende middel.

— A/S OSLO MØRTELVERK —

DRAMMENSV. 200, SENTRALBORD 55 61 70

STRITEN

To venner, begge gifte, som hadde lest om gruppesex, var enige om at dette hørtes meget interessant og at man burde forsøke. Den ene var litt reservert, men den annen var svært ivrig og syntes man burde prøve straks. «Hvem skal vi få med, da?» sa den reserverte. «Jo», sa den ivrige, «til å begynne med synes jeg det skal være deg, også meg, også kona di.»

Dette er en norsk historie. Den er så gammel at det kan tenkes at mange av våre middelaldrende lesere ikke har hørt den.

Det er på en buss i Nordland. Det er en lang reise, så sjåføren føler at han er nødt til å gå av en tur. Han stanser bussen og sier at passasjerene gjerne kan strekke litt på bena.

Selv stiller han seg bak et tre og knepper opp.

En av de kvinnelige passasjerene forviller seg bak treet og blir både forskrekket og rasende, når hun får øye på sjåføren.

— Det er det groveste jeg har sett, sier hun.

— Sier De det, svarer sjåføren uten å tape fatningen. — Hva sier De om lengden da?

En kvakksalver opptrådte i et amerikansk radioprogram en gang:

— Jeg skal gjøre slutt på Deres lidelser, lovet han.

— Jeg skal gjøre Dem frisk og sterk på nytt. Legg bare Deres ene hånd på radioen og den andre på det syke stedet, så skal jeg gjøre Dem frisk. .

Et eldre par i Arizona satt og lyttet.

Damen la den ene hånden på radioen og den andre på hjertet. Hennes mann la den ene hånden på radioen og den andre mellom bena.

Da sa konen:

— Nå er du dum, Sam. Han sa han skulle helbrede syke, ikke gjenoppvekke døde.

. . . Og så giftet prinsen seg med prinsessen. Og slik det pleier å gå, måtte prinsen dra ut i fremmede land, mens prinsessen ble igjen hjemme og var tro mot sin prins og fødte ham hvert år en sønn.

En dam kommer in på konditoriet for å kjøpe en tårta. Bagaren blir till sig når han får se kvinnen og viskar når han læmnar fram tårtan: — Ni får den for tio kronor om jag får kyssa er. Først tittar hon förvånad på bagaren, men nickar sedan. När han har fått sin kyss säger han: — Ni får tårtan för fem kronor om jag får krama om er.

Hon nickar och kommer in bakom disken. Han omfavnar henne länge och innerligt och med blossande kinder viskar hon: — Jag tar småkakor för resten. .

En frue gikk til en lege og fikk ansiktsløftninger. Det hadde hun gjort en lengre tid, men en dag sa legen til henne:

— Nå går det ikke lenger.

— Hvorfor ikke det? spurte fruen.

Legen så bekymret på henne og sa:

— Fruen vil vel ikke ha fippskjegg?

Simen i Vika var mistenkt for å brenne hjemmebrent, og en dag kom lensmannen på besøk. Han lette både høyt og lavt, men noen ferdig vare fant han ikke, men et hjemmebrentapparat fant han da.

— Du kan likegodt tilstå, Simen, sa lensmannen, men Simen bedyret sin uskyld.

— Jamen, du har apparat, sa lensmannen.

Ja, Simen måtte medgi det.

— Si meg, du lensmann, sa han, — er det styggelig stor straff for voldtekt?

— Men i all verden, Simen, du har da vel ikke vært borti det og?

— Nei-i, sa Simen, men jeg har apparat.

Min mann er så viril, så nå må jeg spørre deg til råds, Kjære Klara klok. Det er jo slik at er jeg i sengen, så får jeg ikke fred for min mann. Er jeg på badet og dusjer, eller vasker meg, så er mannen min der, Å, det er så grusomt. Enten jeg sitter og leser, strikker eller annet, så kommer den slasken. I det siste har jeg merket at han kommer når jeg står med oppvasken også.

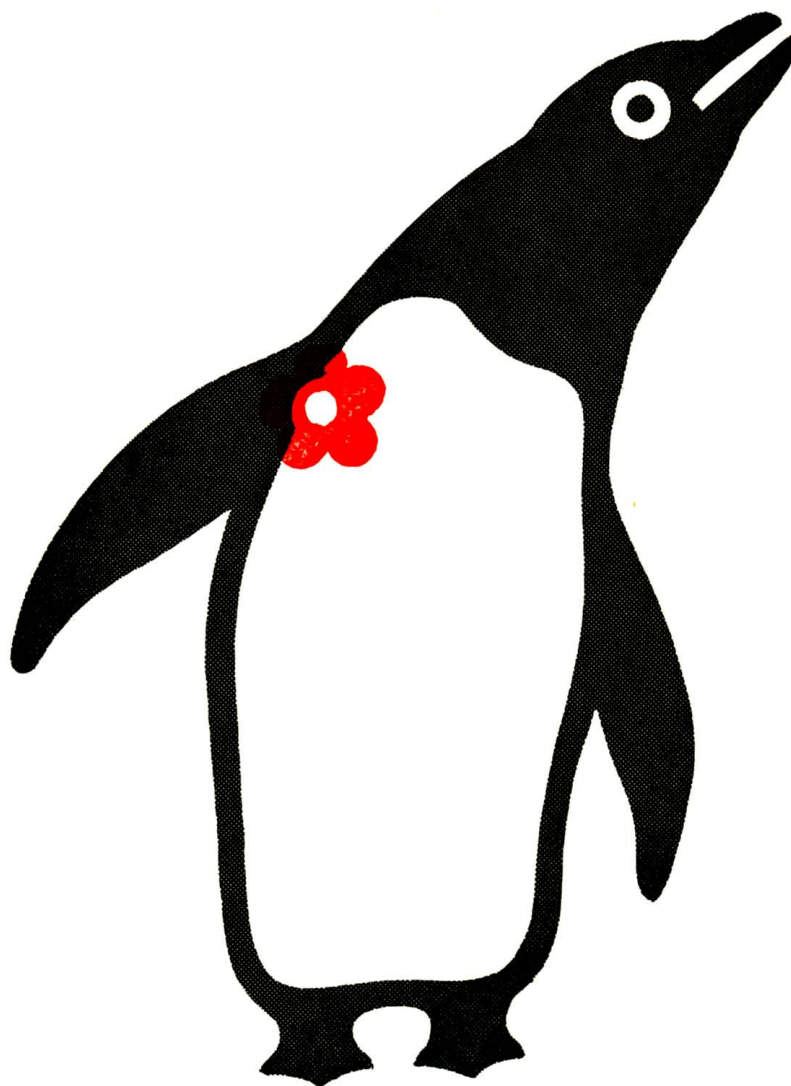
Kjære Klara. Hva råder De meg til å gjøre?

PS. Unnskyld den hoppende skriften.

MALING OG LAKK
FOR HÅNDVERRK OG INDUSTRI

F. STEEN-HANSEN
BERGEN

Et
FENOM-enalt
godt nytt år!

A S H · NAMTVEDT

Vi har utvidet VAREUTVALGET

---

*Velkommen i vår nye forretning til en
hyggelig maling, tapet og gulvbelegg-prat*

*Ta turen innom og gjør Dem kjent med
hva vi kan tilby*

AKSEL BRUVIK

TRELAST, BYGGEVARER
BERGEN tlf. *30040 FØRDE tlf. 651

- MALERMESTRE -

Vi sliper gulv og legger alle typer gulvbelegg og parkett. - Kontakt oss!

A/S TRE OG FLIS

BLOMSTERDALEN

TELEF. 76675

GERFLEX

VINYLBANEBELEGG

for gulv og vegg. GERFLEX har nå i over 10 år vært brukt til de vanskeligste oppdrag i boligbygg — skoler — industri — skip — kantiner — bedriftskjøkken — butikker. Ett av de få belegg som er godkjent uten forbehold av Bygningsmyndigheter og Sjøfartsmyndigheter som vannrett, brannsikkert belegg.

GERFLEX leveres i 4 tykkelser for de forskjellige formål — gulv — vegg — trapper o.s.v.

Leveres fra lager i 14 farger og 4 tykkelser — 1 — 1.3 — 1.5 og 2 mm. Banebredde 150 cm.

Priser fra kr. 13.50 pr. m² eks. avg.

Be om fargekart, brosjyrer og pristilbud.

BEMICO TEKNISK A-S

Soheims Tverrgate 3 — Bergen.

Telef. 94 432 — 98 305.

**SATS PÅ
KVALITET
SATS PÅ**

**Lilleborg
Maling**

**LIBOLIN • DIMM • MIRR
FASADE • MURFAST**

NYHET FRA

Printon

PRINTON-PASTER:

Ansmøringsapparat for påføring av klister på tapet

PRINTON-PASTER:

Lett å vedlikeholde — lett å betjene

PRINTON-PASTER:

Fordeler klisteret likt og jevnt over hele flaten. Klisterskiktets tykkelse reguleres enkelt ved still-skrue, og/eller ved justering av klisterets konsistens

PRINTON-PASTER:

Rasjonaliserer arbeidsoperasjonen for tapetsereren og vil bli et u-unnværlig verktøy for alle som har tapetsering som fag

PRINTON-PASTER:

Mønsterbeskyttet

Henvendelse:

PRINTO A/S,

SALGS- OG SERVICE-KONTOR,

Rådhusgt. 17,

Oslo 1.

Tlf. 41 52 49

Bli kjent med FANA SPAREBANK

og la

FANA SPAREBANK

bli kjent med Dem.

Som kunde hos oss har De mulighet for å få lån
— også 1. prioritet.

FANA SPAREBANK

Nestun — Bergen — Minde — Blomsterdalen

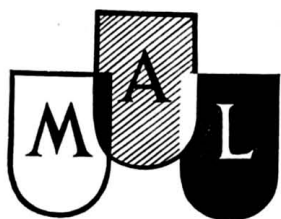
KLEBETAPET

Dyppes i vann - og rett på veggen!

Med Øra Klebetapet blir tapetseringen så renslig — så enkel. Tapetklistret ferdig påført, og kantene er renskåret! Dyppes i vann og settes rett på veggen. Deres forhandler viser Dem gjerne ØRA-utvalget.

5 års garanti

for vaskbarhet på Plaston Ultra tapeter fra
ØRA FABRIKKER! FREDRIKSTAD

MALERMESTRENE ANDELSLAG

ØNSKER

GODT ÅR FOR BERGEN!

M. A. L. HAR KOMMET FOR Å BLI!

FOR HUSK:

M. A. L. ER DIN EGEN FORRETNING.

ADR.: ØVRE SANDVIKSVEI 10. TLF. 17882.

CARL J. ASBJØRNSSENS OLJEKOMPAGNI

ETABLERT 1898
STRANDGATEN 196

FARGEHANDEL EN GROS

PARFYMERI

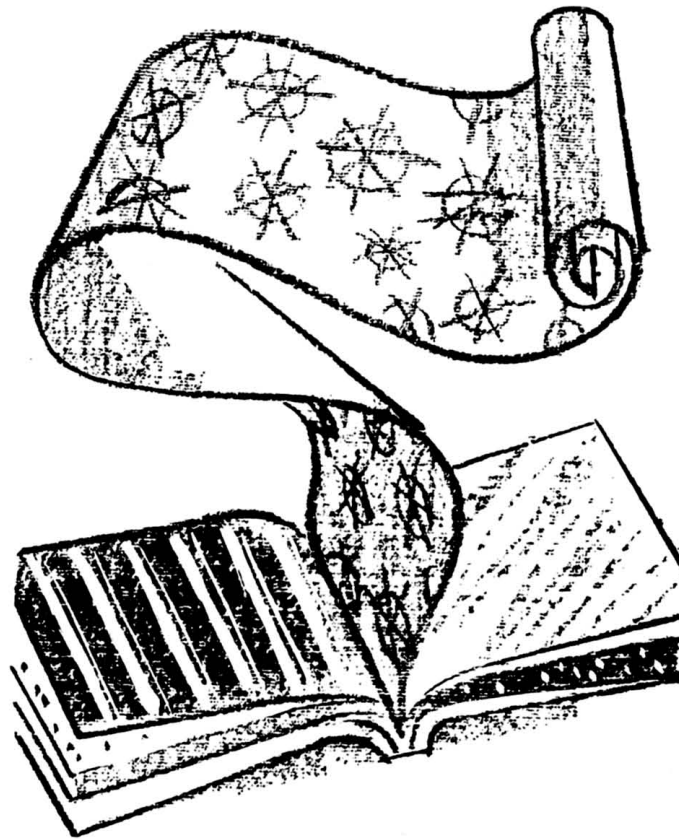
Førsteklasses malerverktøy

STELLINGSTAU

AGENTURER

Malermestre: Bli kjent med oss

Ønsker De fornøyde kunder?

Selvsagt gjør De det. Det samme ønske har vi, og vi vil gjerne også hjelpe Dem å nå dette mål når det gjelder levering av vegger og gulv.

Vi gjør vårt beste for å kunne tilby Dem det beste som er på markedet i tapeter og gulvbelegg.

Vi nevner her:

VINYLTAPETER

Vi lagerfører nå bl. a. Storeys DECORENE vinyltapeter med papir bakside i stort utvalg.

JAPANSKE TAPETER i strå, lin og papir. Halmtapet opptil 274 cm. bredde.

SANDERSONS TAPETER

og andre kvalitetstapeter fra Europas ledende fabrikker.

GLASSFIBERSTRIE Hammerstrie og alle limtyper som trengs.

BAUERSTRIE med papir bakside føres på lager i samtlige farger.

GULVBELEGGAVDELINGEN

kan tilby alt i moderne VINYLBLEGG, LINOLEUM og VEGG TIL VEGG TEPPER. Alt til faget hørende av limer, sparkel og plastlister finner De også hos oss.

Med vennlig hilsen

1970/71 nyhetene i tapeter er nå på plass. Vi har et utvalg som sikkert vil begeistre Dem og Deres kunder.

R. BRATLAND A/S
TORVALMENNING 6

Bergen — Etablert 1848

SANDPAPIR

Santo Fabrikker

POSTBOKS 171   DRAMMEN

Tar kontorarbeidet for megen tid?

En SJEKKONTO hos oss vil lette arbeidet betraktelig.

Vi står gjerne til tjeneste med opplysninger.

1/8 BERGENS SKILLINGSBANK

Opprettet 1857

ÅRETS BØKER

OG

TEGNEMATERIELL

HOS

Gjertsen
i Småstrandgaten

ARABIN - SPESIAL -

tapetklisteret for
kritiske fagfolk

Arnst Plautzline
Oslo
Etablert 1916

Vårt æresmedlem
LARS AASEN
Forfatter av malerfagets sang

GÅTT BORT SIDEN SIST

Albert Johan Schei † 25. desember 1969

Arthur Lassesen † 17. juli 1969

LITT OM STRIE

Ordet tapet forbinder vel de fleste av oss med veggkledning av papir. De færreste vet at ordet opprinnelig fra gammelt av er utsprunget fra et materiale av strie-tekstil.

Vi kjenner best den forholdsvis åpne toskaft-vev i bomull, hamp, lin eller jute bl.a. som forsaker og sekker, eller den enn mer åpne vev til veggkledning. Strukket på veggen som et underlag for papir-tapeter.

Imidlertid har utviklingen av nye strieprodukter til veggbekledning i de siste årene vært revolusjonerende.

MURAVEV Strietapet er et produkt av denne utvikling.

MURAVEV strietapet leveres idag utmerket lysekte og som et av de få med papir bakside, renskårne kanter, lydabsorberende og isolerende. *MURAVEV* leveres i 18 utsøkte farver og natur. Med striens naturlige struktur og med innvevet grovere tråder som gir den «liv», kan vi skape et individuelt preg i vårt miljø.

MURAVEV har papir bakside, renskårne kanter og kan derfor settes kant-i-kant like lett som vanlig tapet.

Mange av oss vil bruke vår fantasi og selv sette farge på vår tilværelse. *MURAVEV* Natur kommer her til sin rett. Den er utmerket å male på, samtidig som man beholder striens naturlige struktur. Den gjør seg også meget godt på veggen i sin naturlige beskaffenhet, man har likevel senere god anledning til å male.

Andre muligheter på markedet er den Stivete impregnerte strie, som også egner seg utmerket til overmaling. Denne strie kan også leveres i bleket utførelse. Disse kvaliteter er ikke med papir bakside og er meget rimelige i anskaffelse.

Man skal være oppmerksom på at ved bruk av *MURAVEV* Strietapet forsvinner alle sprekkdannelser og små ujevnheter i underlaget. Strie er derfor å anbefale fremfor tapet.

Veggenes dårlige beskaffenhet skaper alltid problemer. Det kan være bordkledning med not og fjær, gamle tømmer-vegger etc. Vanlig utbedring er bruk av plater, og så tapet, strie eller maling. Dette koster mange penger for forbrukeren. Leverandøren av strie kan også her løse problemet på en enkel og billig måte.

En god nyhet er: DISPLAY Strie. En utsivet tettvevet strie i 120 og 150 cm. bredde. Denne strie strekkes opp på veggen og alle ujevnheter i underlaget forsvinner som troll i eske. I samarbeide med ledende tapetsermestere er en oppsetningsinstruks under utarbeidelse.

DISPLAY Strie leveres i hele 40 «Arkitekt riktige» farver, og skulle dekke de mest kresne behov.

Ved sjefskonsulent Fredrik W. Vogt — avdelingen for strieprodukter hos firma John O. Borge A/S, Skippergt. 30, Oslo 1.

JOHN O. BORGE A/S

AGENTUR - IMPORT - ENGROS

SKIPPERGT. 30, OSLO 1